

ΜΥΚΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΜΒΟΣ ΣΑΜΙΚΟΥ

(Πί ν. 5-25· Σχ έδ. 1-2)

Κατά τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1954, τυχαία ἀνεύρεσις μυκηναϊκῶν ἀγγείων ὑπὸ ἀγρότου, εἰς τὴν περιοχὴν Σαμικοῦ, ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν σπουδαίου τύμβου, πλουσίου εἰς ἀγγεῖα ἀρίστης ποιότητος.

Ὁ τύμβος οὗτος, μοναδικός, ὥς ὁ πρῶτος σαφῶς μυκηναϊκὸς εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα, κεῖται παρὰ τοὺς ΒΑ. πρόποδας τῶν λοφίσκων Καζέρνα ἢ Κλειδί καὶ εἰς ἀπόστασιν 40 περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς ὄχθης τῆς παρακειμένης λίμνης (Πί ν. 5α). Ἀνατολικῶς τοῦ τύμβου, ὑψοῦται ἡ ἀκρόπολις τοῦ ἀρχαίου Σαμικοῦ, μετὰ τῶν καλῶς διατηρουμένων εἰς μεγάλην ἔκτασιν τειχῶν αὐτῆς. Ἡ πόλις, κειμένη εἰς τὴν μεταξὺ τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῆς παραλίας τοῦ Ἰονίου πελάγους πεδιάδα, ἐπροστατεύετο ὑπὸ δύο βραχιόνων τῶν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως κατερχομένων τειχῶν, σφωζομένων εἰς μικρά μόνον τμήματα. Τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως εἶναι σήμερον ὁρατὰ ἐντὸς τῆς λίμνης τοῦ Σαμικοῦ, ἢ ὅποια ἐσχηματίσθη πιθανόν κατὰ τὸν πρῶτον Μεσαίωνα¹.

Ὁ εἰρημένος ἀγρότης, ὀνόματι Διονύσιος Κανελλόπουλος, ἔχων τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς ΒΑ. πρόποδας τῶν λοφίσκων Κλειδί καὶ ἐπιθυμῶν νὰ οἰκοδομήσῃ μικρὰν βοηθητικὴν καλύβην ἐπὶ τῆς παρακειμένης χαμηλῆς μαστοειδοῦς ἐξάρσεως τοῦ τύμβου, προσέκρουσεν, εἰς μικρὸν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους βάθος (0,20 - 0,30 μ.), εἰς πλῆθος λίθων, ἀγγείων, ὀστράκων καὶ σκελετῶν. Οὗτος, συνεχίσας μετὰ ταῦτα ἐκ περιεργείας τὴν ἐκσκαφὴν, κατέστρεψε πλῆθος ἀγγείων καὶ ἀνεστάτωσε τὸ μέγιστον τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ τύμβου².

Τὰ χῶματα τοῦ τύμβου, κειμένου ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς πόλεως, συνίστανται, ὥς ἄλλως τε καὶ τὰ χῶματα ὅλης τῆς περιοχῆς, ἐκ καθαρᾶς ἄμμου, ἔνεκα δὲ τούτου εἶχον κατολισθῆσαι ἀπὸ μακροῦ χρόνου καὶ οὐδὲν προέδιδε τὴν ὑπαρξιν τοῦ τύμβου, πλην τῆς εἰρημένης μαστοειδοῦς ἐξάρσεως.

Κατὰ τὴν συστηματικὴν ἀνασκαφὴν, χρηματοδοτηθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας, ἡρευνήθησαν τὸ πρῶτον τὰ ἀνασκαφέντα ὑπὸ τοῦ ἀγρότου χῶματα, πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτῶν, καὶ περισυνελέγη πλῆθος ὀστράκων.

Ὁ τύμβος περιεκλείετο ὑπὸ χαμηλῆς κυκλικῆς κρηπίδος, ἐκτισμένης διὰ «ξερο-

1. Ἡ πόλις Σαμικὸν ἢ Σαμία, ὀλίγον προσεῖλκυσε μέχρι σήμερον τὸ ἐνδιαφέρον, αἱ γενόμεναι δὲ εἰς τὸν χώρον αὐτῆς ἑρευναι ἦσαν μόνον ἐπιφανειακαὶ ἢ περιορισμένης ἐκτάσεως. Βλ. Γ. Παπανδρέου, Ἡλειακά, Ἀθῆναι 1896, σ. 191 - 201 καί, Ἡ Ἡλεια διὰ μέσου τῶν αἰώνων, Ἀθῆναι 1924, σ. 61 - 133 κ.έ.. Doerpfeld, AM 33 (1908), σ. 320 κ.έ. καὶ 38 (1913), σ. 110 κ.έ. Gardiner, Olympia, Oxford 1925, σ. 35 κ.έ. H. L. Disbee, Hesperia VI (1937), σ. 525-38. Sperling, AJA 46 (1942), σ. 85 κ.έ.

2. Τινὰ τῶν εὐρεθέντων ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ χωρικοῦ ἀγγείων, διασωθέντα ἀκέραια ὑπὸ τοῦ τότε Προέδρου τῆς Κοινότητος Σαμικοῦ κ. Π. Θεοχάρη καὶ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιμελητοῦ κ. Κ. Σακελλαρίου, οἱ ὅποιοι καὶ εἰδοποίησαν σχετικῶς τὴν Ἐφορείαν, παρεδόθησαν ἀμέσως εἰς τὸ Μουσεῖον Ἀρχαίας Ὀλυμπίας. Εἰς ἀμφοτέρους ἐκφράζω τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας.

λιθιάς », ἐκ μετρίου ἕως μεγάλου μεγέθους ἀργῶν λίθων. Οὗτοι εἶχον σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπομακρυνθῆ τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν θέσεως ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἀγρότου, κατέλιπον ὅμως σαφῆ τὰ ἴχνη των ἐπὶ τοῦ χώματος, ἐνθα τοῦτο εἶχε λάβει βαθὺ καστανὸν χρῶμα, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸς ὁ καθορισμὸς τόσον τοῦ ὕψους καὶ τοῦ πάχους, ὅσον καὶ τῆς διαμέτρου τοῦ περιβόλου (σφζ. ὕψ. 0,60 μ., πᾶχ. 0,50 μ., ἔσωτ. διάμ. 5.50 μ. Σ χ ἐ δ. 1). Ἐκτὸς τῶν λίθων τοῦ περιβόλου, ἕτεροι εἰς σημαντικὸν ἀριθμὸν προέρχονται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ τύμβου καὶ ἀνήκουν εἰς τοὺς ἐντὸς αὐτοῦ τάφους, ὡς μὲ ἐπληροφόρησεν ὁ ἀνασκάψας τὸν τύμβον χωρικός καὶ ὡς ἡ πρόοδος τῆς ἐρεῦνης ἐπεβεβαίωσεν.

Ἡ στρωματογραφικὴ ἔρευνα τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ τύμβου ὑπῆρξε δυσχερεστάτη, ἀφ' ἐνὸς λόγῳ τῆς μεγάλης ἀναστατώσεως τῶν χωμάτων ὑπὸ τῆς προηγηθείσης λαθρανασκαφῆς, ἡ ὁποία εἰς τινὰ τμήματα εἶχε φθάσει μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῆς ἐκ μαλακῆς ἄμμου συστάσεως τοῦ ἐδάφους, ἡ ὁποία ἐνίοτε δὲν ἐπέτρεπε τὴν διάκρισιν τῶν τεταραγμένων ἀπὸ τῶν ἀθίκτων τμημάτων τοῦ τύμβου.

Κατὰ τὴν γενομένην συστηματικὴν ἔρευναν τοῦ τύμβου, εὐρέθησαν δύο μόνον τάφοι ἄθικτοι, δώδεκα ἕτεροι ἡμικατεστραμμένοι, ἑτέρων δὲ τὰ ὀστᾶ μετὰ ὀστράκων ἦσαν διεσπαρμένα ἐσωτερικῶς εἰς τὰ ἀναστατωμένα χώματα τοῦ τύμβου. Ἐκ τῶν ὀστράκων αὐτῶν, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐξωτερικῶς τοῦ τύμβου ἀπορριφθέντων ὑπὸ τοῦ ἀγρότου, συνεπληρώθησαν πολλὰ ἀγγεῖα.

Πολλὰ τῶν ὀστράκων, καὶ μάλιστα τῶν παλαιοτάτων τοῦ τύμβου, δὲν παρουσιάζουν ἴχνη προσφάτου θραύσεως, οὔτε κατέστη δυνατὴ ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν· πιθανώτατα ἀνήκουν εἰς ἀγγεῖα τῶν πρώτων ταφῶν τοῦ τύμβου, τὰ ὁποῖα κατεστράφησαν καὶ ἀπεμακρύνθησαν κατὰ τὰς μεταγενεστέρας ταφάς. Πιθανῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου ἐξηγεῖται καὶ ἡ πλήρης ἀπουσία χαλκῶν ἢ ἄλλων πολυτίμων κτερισμάτων, πλὴν ἐλαχίστων θραυσμάτων χαλκοῦ.

Τὰ ἀμμώδους ὕψῆς χώματα τοῦ τύμβου εἰς τινὰ μέρη ἐσχημάτιζον λωρίδας ἐκ μαλακοῦ εὐθρύπτου ἀμμολίθου (βλ. Σ χ ἐ δ. 1· Πί ν. 5 β-δ), εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὁποίων κενὰ ἔκειντο οἱ τάφοι, ἐνῷ ἕτεροι ἔκειντο ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀμμολίθου.

Ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων ὀστῶν, ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν συνολικῶς ἐνταφιασθέντων ἐντὸς τοῦ τύμβου, ἀνήρχετο εἰς δεκαπέντε περίπου. Ἐκ τῶν ὀστῶν τούτων τινὰ ἀνήκουν εἰς παῖδας.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ τύμβου, ἐγένετο ἔρευνα καὶ τῆς πέριξ αὐτοῦ περιοχῆς, διὰ διανοίξεως τάφρων μέχρι βάθους 1.60 μ., χωρὶς νὰ διαπιστωθῇ ὑπαρξίς ἑτέρου τάφου ἢ ὀστράκων. Εἰς τὸ βάθος τοῦτο αἱ τάφροι ἤρχιζον νὰ κατακλύζονται ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῆς παρακειμένης λίμνης, ἐνεκα δὲ τούτου δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ εἰς μεγαλύτερον βάθος ἔρευνα.

Κατὰ ἑτέραν ἔρευναν ἐπιφανειακὴν, γενομένην ἐπὶ τῶν ὑπερκειμένων τοῦ τύμβου λόφων Κλειδίου, οἵτινες, ἐνιαῖοι ἀρχικῶς, ἀπεκόπησαν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους διὰ τὴν διέλευσιν ἐκεῖθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἐπεβεβαιώθη ἡ ὑπαρξίς τμημάτων κυκλωπείων τειχῶν, διαπιστωθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Doerpfeld³, καὶ

3. Τὰ τεῖχη ταῦτα σφζόμενα παλαιότερον εἰς καλὴν κατάστασιν, συμφώνως πρὸς τὰς πληροφορίες τοῦ Doerpfeld, συνέδεον καὶ περιέκλειον τοὺς λόφους Κλειδί, ἐκ τῶν λόφων δὲ τούτων εἶχον ὑπὸ τοῦ ἰδίου περισυλλεγῆ ὀστρακα προϊστορικά. Doerpfeld, AM 32 (1908), σ. 320 κ.έ., 38 (1913), σ. 111 κ.έ. μετὰ χάρτου ἐν πίν. IV. Gardiner, Olympia, σ. 35.

περισυνελέγησαν ὄστρακα προϊστορικά, ὡς τὰ ὑπ' ἀριθ. Π288 - Π290 (ἀριθ. 110 - 112 τοῦ παρόντος καταλόγου)⁴.

ΟΙ ΤΑΦΟΙ (βλ. Σχέδ. 1)

Τάφος Α

Οὗτος εὐρέθη εἰς βάθ. 0,50 μ. ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἡμικατεστραμμένος ἐκ τῆς προηγηθείσης λαθρανασκαφῆς. Ἐκ τοῦ σκελετοῦ τοῦ νεκροῦ, ἐσφύζοντο κατὰ χώραν ὀλίγα μόνον ὀστᾶ ἐκ τῶν κάτω ἄκρων αὐτοῦ. Κτερίσματα δὲν εὐρέθησαν, πιθανώτατα ἀπομακρυνθέντα ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως.

Τάφος Β

Οὗτος εὐρέθη εἰς βάθ. 1.10 μ. ἐπίσης ἡμικατεστραμμένος. Περιεῖχε μόνον ὀλίγα ὀστᾶ τῶν κάτω ἄκρων τοῦ σκελετοῦ, σφύζομενα κατὰ χώραν. Παρὰ τὰ ὀστᾶ εὐρέθη λεβητοκυάθιον (Σχέδ. 1, 1· ἀριθ. κατ. 12).

Τάφος Γ

Οὗτος, ἐπίσης ἡμικατεστραμμένος, εὐρέθη εἰς βάθ. 1 μ. περιέχων μόνον ὀλίγα ὀστᾶ τῶν κάτω ἄκρων τοῦ σκελετοῦ, σφύζομενα κατὰ χώραν. Μετ' αὐτῶν εὐρέθησαν ἀρύταινα καὶ λεβητοκυάθιον (Σχέδ. 1, 2-3· ἀριθ. κατ. 79 καὶ 17).

Τάφος Δ

Ὅμοίως οὗτος εὐρέθη ἡμικατεστραμμένος εἰς βάθ. 0,70 μ., περιέχων μόνον ὀλίγα ὀστᾶ τῶν κάτω ἄκρων τοῦ σκελετοῦ κατὰ χώραν. Μετ' αὐτῶν εὐρέθησαν ἀκέραιον λεβητοκυάθιον, ἀκέραιον ἀλάβαστρον, πυθμὴν λεβητοκυαθίου, πῆλινος σφόνδυλος καὶ θραύσματα χαλκῆς λαβῆς μαχαιριδίου μετὰ τῶν ἡλίων αὐτῆς (Σχέδ. 1, 4-8· ἀριθ. κατ. 13, 33, 29, 119α, 121).

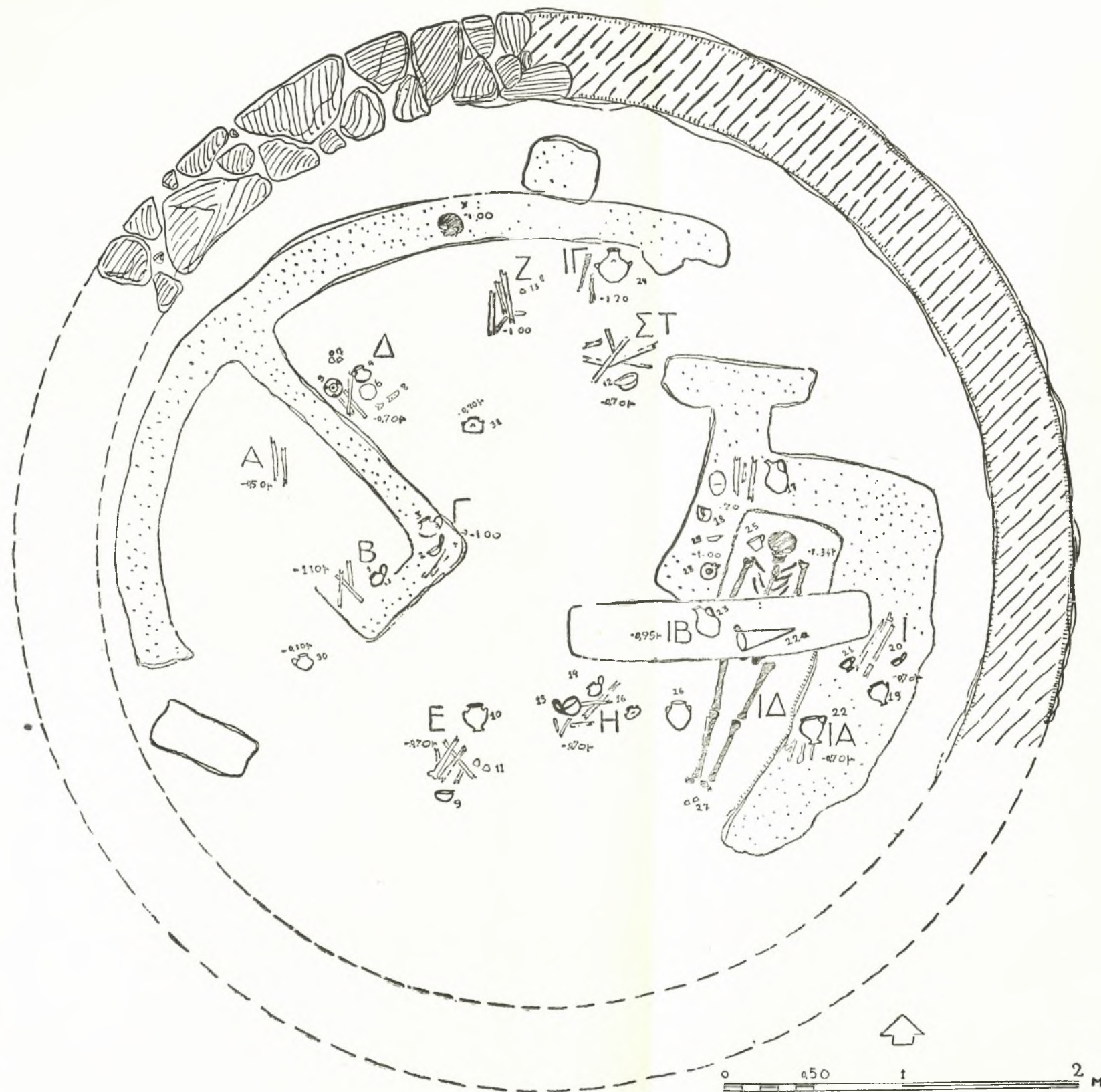
Τάφος Ε

Ὅμοίως καὶ οὗτος εὐρέθη ἡμικατεστραμμένος εἰς βάθ. 0,70 μ., μετὰ πέντε μόνον ὀστέων τῶν ἄκρων τοῦ σκελετοῦ κατὰ χώραν. Μετ' αὐτῶν εὐρέθησαν θραύσματα διώτου κρατηρίσκου, μόνωτον ἀγγεῖον καὶ δύο σφόνδυλοι ἐκ πηλοῦ (Σχέδ. 1, 9-11· ἀριθ. κατ. 48, 102, 119β καὶ γ). Ἔνεκα τῆς ἀναστατώσεως τοῦ τάφου ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως, πολλὰ τεμάχια τοῦ ἀνωτέρω κρατηρίσκου δὲν εὐρέθησαν, μολονότι ἔφερον σαφῆ τὰ ἴχνη τῆς προσφάτου θραύσεως αὐτῶν, ἐνῶ ἕτερα θραύσματα τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου εὐρέθησαν παρὰ τὸν παρακείμενον τάφον Η.

Τάφος ΣΤ

Ὅμοίως ἡμικατεστραμμένος, εὐρεθεὶς εἰς βάθ. 0,70 μ. μετὰ πολλῶν ὀστέων τῶν ἄκρων τοῦ σκελετοῦ καὶ ἀρυταίνης (Σχέδ. 1, 12· ἀριθ. κατ. 81), τῆς ὁποίας ἡ λαβὴ εὐρέθη εἰς θραύσματα εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ τάφου ἀπόστασιν.

4. Σύντομον ἀνακοίνωσιν περὶ τοῦ εὐρήματος βλ. ἐν BCH 79 (1955), σ. 253, εἰκ. 7-9.

Σχέδ. 1. Κάτοψις τύμβου Σαμικού

Τάφος Ζ

Όμοίως και οὗτος ήμικατεστραμμένος, εύρεθεις εις βάθ. 1 μ. Έσφύζοντο κατά χώραν μόνον όστᾶ τῶν ἄκρων τοῦ σκελετοῦ. Τό μόνον εύρεθὲν παρὰ τὰ όστᾶ κτέρισμα ήτο σφόνδυλος ἐκ στεατίτου (Σχέδ. 1, 13· ἀριθ. κατ. 120). Ἡ παρὰ τὸν τάφον αὐτὸν ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ ἄμμολίου κατακειμένη κεφαλὴ νεκροῦ, ἀνήκει πιθανῶς εις τὸν σκελετὸν τοῦ τάφου τούτου, μετατοπισθεῖσα ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως.

Τάφος Η

Όμοίως και οὗτος εύρέθη ήμικατεστραμμένος εις βάθ. 0,70 μ. Έντὸς αὐτοῦ εύρέθησαν κατά χώραν όστᾶ τῶν ἄκρων τοῦ σκελετοῦ, λεβητοκυάθιον καὶ ἀρύταινα (Σχέδ. 1, 14-15· ἀριθ. κατ. 10 καὶ 85) (Πί ν. 5β). Πρὸς τούτοις εύρέθησαν πολλὰ θραύσματα ἀλαβάστρου (Σχέδ. 1, 16· ἀριθ. κατ. 38). Τὰ ἀνωτέρω ἀγγεῖα, διαφόρου ἐποχῆς, δεικνύουν ὅτι καὶ ὁ τάφος οὗτος ἀνεστατώθη ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως, ὡς ἄλλως τε βεβαιοῖ καὶ ἡ εύρεσις ἐνταῦθα τινῶν τῶν όστράκων τοῦ κρατηρίσκου τοῦ τάφου Ε.

Τάφος Θ

Όμοίως και οὗτος ήμικατεστραμμένος εις βάθ. 0,70 μ. Εύρέθησαν μόνον ὀλίγα όστᾶ τῶν κάτω ἄκρων κατά χώραν (Πί ν. 5β), ὁμοῦ μετὰ πρόχου καὶ θραύσματος κύλικος μετὰ τῆς ἐτέρας τῶν λαβῶν αὐτῆς (Σχέδ. 1, 17-18· ἀριθ. κατ. 6 καὶ 64). Τὰ λοιπὰ θραύσματα τῆς κύλικος περισυνελέγησαν ἐκ τῶν ἀπορριφθέντων ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως χωμάτων καὶ ἐπέτρεψαν τὴν συγκόλλησιν τοῦ ἀγγείου.

Τάφος Ι

Όμοίως και οὗτος ήμικατεστραμμένος, εις βάθος 0,70 μ. Εύρέθησαν κατά χώραν ὀλίγα όστᾶ τῶν ἄκρων τοῦ σκελετοῦ (Πί ν. 5β), ὁμοῦ μετὰ διώτου κρατηρίσκου, κυπέλλου τύπου «Βαφειοῦ» καὶ ἀρυταίνης (Σχέδ. 1, 19-21· ἀριθ. κατ. 49, 84, 44).

Τάφος ΙΑ

Ημικατεστραμμένος, εις βάθ. 0,70 μ. Εύρέθησαν πολλὰ όστᾶ τοῦ σκελετοῦ κατά χώραν (Πί ν. 5β)⁵, μετὰ μονώτου μινυείου ἀγγείου (Σχέδ. 1, 22· ἀριθ. κατ. 56). Δὲν εἶναι βέβαιον ἂν τὸ ἀγγεῖον τοῦτο ἀνήκη εις τὸν τάφον τοῦτον ἢ μετετοπίσθη εις τὴν θέσιν ταύτην κατά τὴν ἀναστάτωσιν τοῦ τάφου.

Τάφος ΙΒ

Οὗτος διαφυγὼν τὴν καταστροφὴν, εύρέθη ἄθικτος κάτωθεν τοῦ στρώματος τῶν τάφων Θ, Ι, ΙΑ καὶ Η, εις βάθ. 0,95 μ. Ὁ νεκρὸς εἶχε τοποθετηθῇ ἐντὸς λακκοειδοῦς ἐπιμήκουσ κοιλότητος, ἀνοιγείσης ἐν μέρει εις τὸν μαλακὸν ἄμμόλιθον καὶ ἐν μέρει εις τὴν ἄμμον, κεκαλυμμένης δι' ἀργῶν πλακῶν. Ένεκα τῶν σαθρῶν τοιχωμάτων τοῦ λακκοειδοῦς τάφου, αἱ πλάκες εἶχον ὑποχωρήσει καὶ καταπλακῶσει τὸν σκε-

5. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀγγείων ἀπὸ τῶν τάφων Ι, Θ, ΙΑ.

λετόν, ὅστις διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ὥς καὶ ἐκ τῆς μεγάλης ὕγρασιος τῆς περιοχῆς, ἐναλλασσομένης πρὸς ξηρασίαν κατὰ τὸ θέρος, εἶχε τελείως ἀποσυντεθῇ. Ἐντὸς τοῦ τάφου εὐρέθησαν ρυτὸν καὶ πρόχους (Σχέδ. 1, 22a-23' ἀριθ. κατ. 95 καὶ 8), τὸ πρῶτον τεθραυσμένον κατὰ τὸ ἀνώτατον αὐτοῦ τμήμα καὶ τὴν ἐκροήν, τὸ δὲ ἕτερον εἰς πολλὰ τεμάχια.

Τάφος ΙΓ

Ἡμικατεστραμμένος, εἰς βάθος 1.20 μ. Εὐρέθησαν κατὰ χώραν ὀλίγα ὀστᾶ τῶν ἄκρων τοῦ σκελετοῦ καὶ ἕτερα ἀποσυντεθειμένα. Μετ' αὐτῶν καὶ παρὰ τὸν ἡμικυκλικοῦ σχήματος μαλακὸν ἀμμόλιθον, εὐρέθη ἀκέραιος ἀμφορεὺς, ἀνήκων εἰς τὰ ἀρχαῖότερα ἀγγεῖα τοῦ τύμβου (Σχέδ. 1, 24' ἀριθ. κατ. 86).

Τάφος ΙΔ

Οὗτος εὐρέθη ἄθικτος εἰς βάθ. 1.34 μ., κάτωθεν τοῦ τάφου ΙΒ (Σχέδ. 1' Πί ν. 5 γ - δ). Πρὸς ἐναπόθεσιν τοῦ νεκροῦ, εἶχεν ἀνοιχθῇ ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ ἐξ ἀμμολίθου στρώματος λάκκος ἀκανονίστου σχήματος, ὅστις κατὰ τὸ μέσον τοῦ μήκους αὐτοῦ, ἦτο ἱκανῶς βαθύτερος, οὕτως ὥστε ἡ λεκάνη τοῦ νεκροῦ εὐρίσκετο εἰς χαμηλότερον ἐπίπεδον τοῦ λοιποῦ σώματος. Ἐντὸς τοῦ τάφου εὐρέθησαν κύπελλον τύπου « Βαφειοῦ », τοῦ ἀρχαιοτέρου τύπου, δῖον ἀγγεῖον καὶ δύο θραύσματα κεράμων (Σχέδ. 1, 25-27' ἀριθ. κατ. 42, 87, 109).

Τὰ κάτωθι τρία ἀγγεῖα, εὐρεθέντα μεμονωμένα καὶ μὴ κείμενα κατὰ χώραν, πιθανότατα μετετοπίσθησαν ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀναστάτῳσιν τοῦ τύμβου: 1. Ἀκέραιον λεβητοκυάθιον καὶ ἀρύταινα εἰς βάθ. 1 μ. (Σχέδ. 1, 28-29' ἀριθ. κατ. 16, 78) ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δεξιᾶ τοῦ σκελετοῦ τοῦ τάφου ΙΔ μαλακοῦ ἀμμολίθου. 2. Λεβητοκυάθιον (Σχέδ. 1, 30' ἀριθ. κατ. 14) εἰς βάθ. 0,80 μ. παρὰ τὸν τάφον Β καὶ 3. Ἀλάβαστρον (Σχέδ. 1, 31' ἀριθ. κατ. 40), εἰς βάθ. 0,70 μ. μεταξὺ τῶν τάφων Γ, Δ, Ζ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω τάφων οἱ Α, Δ, ΣΤ, Θ, Ι, ΙΑ, Η καὶ Ε εὐρέθησαν εἰς βάθ. 0,70 μ. Οἱ τάφοι ΙΒ, Γ καὶ Ζ εἰς βάθ. μέχρις 1 μ. Ὁ τάφος Β εἰς βάθ. 1.10 μ., ὁ τάφος ΙΓ εἰς βάθ. 1.20 μ. καὶ ὁ τάφος ΙΔ εἰς βάθ. 1.34 μ.

Ἐκ τῶν τάφων τοῦ ἀνωτέρου στρώματος, ἥτοι μέχρι βάρους 0,70 μ., δύο τοῦλάχιστον, τῶν τάφων Η καὶ Θ, τὰ ἀγγεῖα ἀνήκουν εἰς διαφόρους περιόδους, φαίνεται δὲ ὅτι ταῦτα προέρχονται ἐκ διαφόρων τάφων, ἀναμιχθέντα ἐνδεχομένως ὑπὸ τῆς σκαπάνης τοῦ λαθρανασκαφέως. Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ὁμάδων τῶν ἀγγείων ἐνὸς ἐκάστου τῶν τάφων τοῦ στρώματος τούτου, τῶν μὲν πρωῒμου, τῶν δὲ ὑστερας μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, συνάγεται ὅτι οἱ τοῦ ἀνωτέρου στρώματος τάφοι, δὲν εἶναι πάντοτε οἱ νεώτεροι καὶ ὅτι αἱ παλαιότεραι ταφαὶ ἐγένοντο εἰς διάφορα βάθη.

Τὰ κτερίσματα τῶν τάφων τοῦ ἀμέσως κατωτέρου στρώματος, μέχρι βάθ. 1 μ., φαίνεται ὅτι ἦσαν κατὰ χώραν. Μάλιστα ὁ τάφος ΙΒ, παρέμεινεν ἐντελῶς ἄθικτος, μετὰ τῶν καλυπτουσῶν αὐτὸν πλακῶν. Πιθανῶς, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν τάφον τοῦτον, δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ὅτι καὶ οἱ ἕτεροι τάφοι τοῦ τύμβου, ἂν ὄχι πάντες, ἐκαλύπτοντο διὰ πλακῶν· τοῦτο ἄλλως τε εἰκάζεται, ὥς ἐν ἀρχῇ (σ. 6) ἐλέχθη, καὶ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν πλακῶν, αἱ ὁποῖαι εὐρέθησαν ἐν ἀταξίᾳ ἐσωτερικῶς τοῦ τύμβου.

Ἐπίσης κατὰ χώραν φαίνεται ὅτι παρέμεινε τὸ ἀγγεῖον τοῦ τάφου ΙΓ, εἰς βάθ. 1.20 μ., εὐρεθὲν ἐσφηνωμένον εἰς κόγχην τοῦ μαλακοῦ ἀμμολίθου καὶ διαφυγὸν τὴν μετατόπισιν ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως. Τέλος, ἄθικτος ἦτο ὁ κατώτατος εἰς βάθ. 1.34 μ. τάφος ΙΔ. Ἐν τούτοις ἡ ἐξαγωγή βεβαίων συμπερασμάτων ἐκ τῆς στρωματογραφικῆς διατάξεως τῶν πλείστων τῶν τάφων, εἶναι ἐπισημὰ καὶ κατὰ συνέπειαν ἄσκοπος πᾶσα προσπάθεια χρονολογικῆς συσχετίσεως τῶν ἀγγείων ἐκ τῆς θέσεως καὶ τοῦ βάθους τῶν τάφων ἐντὸς τῶν ὁποίων ταῦτα εὐρέθησαν.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω κατὰ χώραν εὐρεθέντων ἀγγείων, τὰ ὑπ' ἀριθ. κατ. 83, 31, 23, 3, 32, 98, 80 εἶναι τὰ παραδοθέντα ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως εἰς τὸ Μουσεῖον Ὀλυμπίας πρὸ τῆς διενεργείας τῆς συστηματικῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου, τὰ δὲ λοιπὰ ἀγγεῖα καὶ ὄστρακα περισυνελέγησαν ἐκ τῶν ἀναστατωμένων χωμάτων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τοῦ τύμβου.

Εἰς τὸν κατωτέρω κατάλογον, παρατίθενται ἅπαντα τὰ εὐρήματα τοῦ τύμβου, τόσον τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν δεκατεσσάρων τάφων αὐτοῦ, ὅσον καὶ τὰ ἀκέραια ἢ συγκεκολληθέντα, προερχόμενα ἐκ τῶν ἀναστατωμένων χωμάτων ἢ παραδοθέντα ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΙΩΝ

1. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς λοξοτμήτου στομίου. Ἀριθ. εὐρ. Π 67 (Πί ν. 6 γ). Ὑψ. 0,21 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς κατὰ τὸ ἄκρον τῆς προχοῆς, καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν λαβὴν, καθὼς καὶ πολλὰ τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρόφαιος, ἀκάθαρτος μετὰ μαρμαρυγίου. Λαβὴ ταινιοειδής. Κοιλία κατὰ τὸ ἄνω μέρος ἡμισφαιρικὴ, κατὰ τὸ κάτω κωνικὴ. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἴχνη ὑπεροπτήσεως. Ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἡ διακόσμησις ἐσβεσμένη, ἐλαχίστων ὑπολειμμάτων αὐτῆς διατηρουμένων. Χρονολόγησις : ΜΕ.

2. *Ἀνώτατον τμήμα πρόχου μετὰ λοξοτμήτου στομίου*. Ἀριθ. εὐρ. Π 278 (Πί ν. 6 β). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,125 μ. Περιλαμβάνει τὴν λαβὴν μετὰ τμήματος τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ στομίου, ὡς καὶ μικροῦ τμήματος τῶν ὧμων. Τὸ τεμάχιον συγκεκολλημένον ἐξ ἑξ ἑσθλασμάτων. Πηλὸς ἐρυθρός. Χρονολόγησις : ΜΕ.

3. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς σχεδὸν κατακορύφως τετμημένου στομίου. Ἀριθ. εὐρ. Π 49 (Πί ν. 6 α καὶ παρένθ. Πί ν. Α). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου. Ὑψ. 0,205 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς τμήμα τῆς βάσεως καὶ τῆς προχοῆς. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένη εἰς τινὰ τμήματα. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβὴ ταινιοειδής. Κοιλία σφαιρικὴ.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοῦ καὶ σκοτεινοῦ πορτοκαλόχρου χρώματος. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τῆς κοιλίας, δύο ἐσχηματοποιημένα πτηνά, ἐξωγραφημένα πορτοκαλόχροα μετὰ περιγραμμάτων καὶ λεπτομερειῶν καστανῶν. Κάτωθεν αὐτῶν, ταινία πορτοκαλόχρους, ὀριζομένη ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ δύο λεπτοτέρων καστανῶν ταινιῶν. Τὸ χεῖλος τῆς προχοῆς καλύπτεται ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς διὰ ταινίας καστανοῦ χρώματος. Περὶ τὸ μέσον τῆς προχοῆς ταινία πορτοκαλόχρους, ὀριζομένη ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ δύο λεπτοτέρων καστανῶν ταινιῶν. Καστανὴ ταινία ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ στόμιον ἄκρου τῆς λαβῆς, ἑτέρα δὲ παχεῖα ταινία καὶ τῶν δύο ἀποχρώσεων παρὰ τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ. Χρονολόγησις : ΜΕ – ΥΕ Ι.

Πρβλ. ἀγγεῖα ὁμοίου σχήματος καὶ διακοσμήσεως ἀριθ. 946 - 947 τάφου VI τοῦ

περιβόλου Α τῶν Μυκηνῶν (Πί ν. 6δ) : Karo, Schachtgräber, σ. 164, εἰκ. 80 - 81 καὶ σ. 303, εἰκ. 124 - 125. Περί τῆς κρητικῆς προελεύσεως τῆς πρόχου βλ. Furumark, Myc. Pottery, σ. 84.

4. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς λοξοτμήτου στομίου. Ἀριθ. εὐρ. Π 12 (Πί ν. 7 α - γ). Ὑψ. 0,31. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὴς κατὰ τὸ μέγιστον τοῦ στομίου μετὰ τῆς προχοῆς, τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς λαβῆς, πολλὰ τμήματα τῶν ὤμων καὶ τῆς κοιλίας καὶ μικρὸν τμήμα τῆς βάσεως. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα ὑποκίτρινον. Ἡ ράχης τῆς λαβῆς φέρει κατὰ μήκος ἐν τῷ μέσῳ ἑξαρσιν καὶ ἐκατέρωθεν τῆς ἐξάρσεως αὐλακα. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ εἰς τοὺς ὤμους δηλοῦται διὰ δακτυλοειδοῦς ἐξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ ἐρυθροφαίου χρώματος ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τοῦ σφζομένου τμήματος τοῦ λαιμοῦ, φυτικὸν κόσμημα κακῶς διατηρούμενον καὶ περὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, σειρὰ μικρῶν δίσκων ὀριζομένων ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ γραμμῆς. Ἐπὶ τῶν ὤμων δύο παράλληλοι σειραὶ ἐκ φύλλων, κάτωθεν ἐκάστης τῶν ὀποιῶν, ἑτέρα σειρὰ ἐκ μικρῶν καρδιοσχῆμων κοσμημάτων. Αἱ δύο σειραὶ ἐκ φύλλων χωρίζονται διὰ σειρᾶς ἐκ μικρῶν δισκοειδῶν κοσμημάτων. Ἐπὶ τῆς προσθίας ὤψεως τῆς κοιλίας, τμήμα μεγάλου φυλλοειδοῦς κοσμήματος καὶ ὑπολείμματα ἑτέρου, δεξιὰ αὐτοῦ. Ἀριστερὰ τοῦ πρώτου κοσμήματος, ὑπολείμματα ρόδακος, ἕτερος δὲ ρόδαξ κάτωθεν τῆς λαβῆς. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, καλύπτονται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ στομίου μετὰ μέρους τοῦ λαιμοῦ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι - ΙΙ. Διὰ τὸ κόσμημα ἐκ σειρᾶς φύλλων καὶ τελειῶν βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 396, εἰκ. 69, ἀριθ. 64, σχέδ. 7. Διὰ τὴν κρητικὴν προέλευσιν τῶν κοσμημάτων τοῦ ἀγγείου βλ. Evans, Palace of Minos, τόμ. IV, εἰκ. 145, 165, 214, 216 - 17, 220, 224, 233, 240, 243 καὶ Evans, Prehistoric Tombs, σ. 122, εἰκ. 116. Furumark, ἔ.ἀ.

5. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς λοξοτμήτου στομίου. Ἀριθ. εὐρ. Π 22 (Πί ν. 8β). Ὑψ. (ἀγγείου συμπεπληρωμένου) 0,218 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὴς κατὰ τὴν προχοήν, τὸ μέγιστον τῆς λαβῆς, πλεῖστα τμήματα τῆς κοιλίας καὶ ὅλην τὴν βάσιν. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα ὑποκίτρινον. Λαβὴ σχεδὸν ταινιοειδής. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ εἰς τοὺς ὤμους δηλοῦται διὰ δακτυλοειδοῦς ἐξάρσεως. Κοιλία πεπιεσμένη ὠοειδής - κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ ἐρυθροῦ χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Διὰ τοῦ χρώματος τούτου καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ σφζομένου τμήματος τῆς λαβῆς, δύο κατὰ μήκος ταινίαι. Παρὰ τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ διπλὴ παχεῖα ταινία. Κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας, μὴ σφζομένην καλῶς, ζώνη ἐκ δύο παχειῶν ταινιῶν, μεταξὺ τῶν ὀποιῶν τρεῖς ἐπάλληλοι γραμμαί.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ - ΙΙΙ.

6. *Πρόχους* μετὰ λοξοτμήτου ραμφοειδοῦς στομίου. Ἀριθ. εὐρ. Π 48 (Πί ν. 8α). Ἐκ τάφου Θ (Σ χ ἔ δ. 1, 17). Ὑψ. 0,21 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὴς εἰς τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισματοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβὴ ταινιοειδής. Ὁ λαιμὸς διακρίνεται τῆς κοιλίας δι' ἐλαφρᾶς δακτυλοειδοῦς ἐξάρσεως. Κοιλία πεπιεσμένη ὠοειδής. Ἡ διακόσμησις, ἐν μέρει ἐξίτηλος, διὰ καστανερύθρου ἢ καστανοφαίου χρώματος, ποικίλλοντος

Μυκηναϊκός Τύμβος Σαμικού : Ἡ πρόχους ἀρ. κατ. 3

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Σειρά ταινιῶν περιβάλλει τὸ ἀγγεῖον κατὰ διαστήματα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῆς βάσεως. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς παχεῖται, λοξαὶ ταινίαι.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α.

7. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς λοξοτμήτου στομίου. Ἀριθ. εὐρ. Π 14 (Π ί ν. 8 γ). Ὑψ. 0,305 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς μέγα τμήμα τοῦ στομίου καὶ τῆς προχοῆς, τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς λαβῆς καὶ εἰς τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Συμπλήρωσις λαβῆς καὶ στομίου ἐσφαλμένη. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Λαβὴ ταινιοειδῆς μετὰ ἐλαφρῶς ἐξάρσεως κατὰ τὸ μήκος καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ράχεως αὐτῆς. Κοιλία πεπιεσμένη σφαιρική - κωνική. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ εἰς τοὺς ὤμους δηλοῦται διὰ δακτυλοειδοῦς ἐξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανομέλανος χρώματος. Ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ ἐπάλληλοι ταινίαι, παρὰ δὲ τὴν βάσιν αὐτοῦ ἑτέρα, παχυτέρα. Ἐπὶ τῶν ὤμων, εὐρεῖα ζώνη ἐξ ὁμάδων ὁμοκέντρων ἀνεστραμμένων τόξων, εἰς ἐπαλλήλους σειράς. Ἀμέσως κάτωθεν τῆς ζώνης ταύτης, ἐπὶ τῆς κοιλίας, ἑτέρα εὐρεῖα ζώνη ἐκ διπλῆς σειρᾶς τρεχούσης σπείρας, ὀριζομένη ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ παχείας ταινίας. Κάτωθεν τῆς κατωτέρας ταινίας, ἑτεραι δύο λεπτότεραι. Ἐπὶ τοῦ κατωτέρου τμήματος τῆς κοιλίας, τριπλῇ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὥς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ ἄκρον τῆς προχοῆς ἐξωτερικῶς καὶ ἡ βᾶσις.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. 345, εἰκ. 58, ἀριθ. 44 σχ.δ. 2 καὶ σ. 357, εἰκ. 60, ἀριθ. 46 σχ.δ. 59 (διὰ τὸ κόσμημα).

8. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς λοξοτμήτου στομίου. Ἀριθ. εὐρ. Π 38 (Π ί ν. 8 δ). Ἐκ τάφου ΙΒ (Σ χ έ δ. 1, 13). Ὑψ. 0,20 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς τμήματα τοῦ στομίου, τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρυσμα ὑποκίτρινον. Λαβὴ δακτυλοειδῆς. Κοιλία ὠοειδῆς.

Ἐκ τῆς διακοσμήσεως σφύζονται ὑπολείμματα καστανομελαίνων ταινιῶν ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ, τῆς λαβῆς καὶ τῆς κοιλίας, κατὰ τὴν μεγίστην αὐτῆς διάμετρον καὶ παρὰ τὴν βάσιν.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α.

9. *Πρόχους*. Ἀριθ. εὐρ. Π 9 (Π ί ν. 8 ε). Ὑψος 0,317 μ.

Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς τμήμα τῆς λαβῆς καὶ τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρός. Λαβὴ ταινιοειδῆς, ἐλαφρῶς κυρτή, φέρουσα ἐπὶ τῆς ράχεως πλατεῖαν ἀβαθῆ αὐλακα. Κοιλία σφαιρική. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ πρὸς τοὺς ὤμους δηλοῦται διὰ στενῆς αὐλακος.

Ἄνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α(;).

10. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 71 (Π ί ν. 9 α). Ἐκ τῶν ἀναστατωμένων χωμάτων τάφου Η (Σ χ έ δ. 1, 14). Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,069 μ., μετὰ λαβῆς 0,73 μ., διάμ. στομίου 0,051 μ. Ἀκέραιον. Πηλὸς ἐρυθρός. Λαβὴ ταινιοειδῆς, πλατεῖα, ὑπερυψωμένη. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη - κωνική. Χειροποίητον. Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου καὶ ὑπολεύκου χρώματος. Διὰ ταινίας τῶν χρωμάτων τούτων καλύπτεται ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τῶν χειλέων, ἡ βᾶσις τοῦ λαιμοῦ καὶ ἡ κοιλία, κατὰ τὴν μεγίστην αὐτῆς διάμετρον. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς, ἐπάλληλοι ὀριζόντιοι γραμμαὶ τῶν αὐτῶν χρωμάτων. Ἐπὶ τῶν ὤμων διακόσμησις διὰ καστανοφαίου μόνον χρώματος, ἀποτελούμενη ἐκ τεσσάρων ἀστεροειδῶν κοσμημάτων καὶ δύο ὁμάδων στιγμῶν, τριγωνικῶς τῆς μιᾶς καὶ ἐν τετραγώνῳ τῆς ἑτέρας διατεταγμένων.

Χρονολόγησις : ME - YE I.

11. *Λεβητοκυνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 44 (Π ί ν. 9γ). "Υψ. 0,09 μ., διάμ. στομίου 0,073 μ. Συγκεκολλημένον έκ τριών τεμαχίων. 'Ελλιπές εις τμήμα τῶν χειλέων καὶ τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. 'Αποκεκρουμένον εις τμήματα τῶν χειλέων καὶ τῆς κοιλίας. Πηλὸς ἐρυθρός, χονδρόκοκκος, ἀκάθαρτος. 'Επίχρισμα, εἰς τινα τμήματα μόνον σφζόμενον, ὑπόλευκον. Χειροποίητον. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία ἀκανόνιστος πεπιεσμένη ὠοειδῆς. "Ανευ βάσεως.

'Εκ τῆς διακοσμῆσεως ἐλάχιστα ἴχνη ταινιῶν φαιοῦ χρώματος.

Χρονολόγησις : ME - YE I.

12. *Λεβητοκυνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 45 (Π ί ν. 9β). 'Εκ τάφου Β (Σ χ έ δ. 1, 1). "Υψ. 0,06 μ., διάμ. στομίου 0,038 μ. 'Ελλιπές κατὰ τὸ μέγιστον τμήμα τῶν χειλέων καὶ τῆς λαβῆς καὶ μικρὸν τμήμα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. 'Απεκεκρουμένον κατὰ τμήματα τῆς κοιλίας.

'Η συμπλήρωσις τῆς λαβῆς ἐσφαλμένη. Κοιλία ἀκανόνιστος ὠοειδῆς πεπιεσμένη. Πηλὸς ἐρυθρωπός. Χρονολόγησις : YE I. 'Επιβίωσις ME τύπου.

13. *Λεβητοκυνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 15 (Π ί ν. 9δ). 'Εκ τοῦ τάφου Δ (Σ χ έ δ. 1, 4). "Υψ. 0,07 μ., διάμ. στομίου 0,05 μ. 'Ακέραιον. Λίαν ἀποκεκρουμένον κατὰ τὴν κοιλίαν καὶ τὰ χεῖλη, ὡς καὶ τμήμα τῆς βάσεως τῆς λαβῆς. Πηλὸς ἐρυθρωπός. 'Επίχρισμα φαιόν. Λαβὴ ταινιοειδῆς, φέρουσα κατὰ μήκος καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ράχεως αὐτῆς αὐλάκα. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

14. *Λεβητοκυνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 40 (Π ί ν. 9ε). Πλησίον τοῦ τάφου Β (Σ χ έ δ. 1, 30). "Υψ. ἄνευ λαβῆς 0,066 μ., μετὰ λαβῆς 0,069 μ., διάμ. στομίου 0,036 μ. 'Ισχυρῶς ἀποκεκρουμένον κατὰ τὴν κοιλίαν καὶ τὴν λαβὴν, συγκεκολλημένην ἐκ δύο τεμαχίων. Πηλὸς χονδρός, ἀκάθαρτος, ἐρυθροῦ χρώματος. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία ὠοειδῆς πεπιεσμένη.

Χρονολόγησις : YE I.

15. *Λεβητοκυνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 58 (Π ί ν. 9ς'). "Υψ. 0,085 μ., διάμ. στομίου συμπεπληρωμένου 0,049 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. 'Ελλιπές κατὰ τὸ μέγιστον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ εἰς τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη κωνική.

'Η διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανερύθρου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. 'Επὶ τῶν ὤμων, δύο κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέτας » καὶ μεταξύ αὐτῶν δύο φλογόσχημα παραπληρωματικά, ἐντὸς τῶν ὁποίων τρεῖς στιγμαὶ τριγωνικῶς διατεταγμένα. Κάτωθεν τῆς κυρίας διακοσμῆσεως, διπλῇ ταινία. 'Επὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς δύο λοξαὶ παχεῖαι γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87. Περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ σχήματος τοῦ ἀγγείου ἐκ τῆς ME ἐποχῆς βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 89, τύπος 87.

16. *Λεβητοκυνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 68 (Π ί ν. 10α). Πλησίον τοῦ τάφου ΙΔ (Σ χ έ δ. 1, 28). "Υψ. 0,075 μ., διάμ. στομίου 0,057 μ. 'Ακέραιον. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. 'Επίχρισμα

τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη - κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ ἐρυθροῦ χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρία κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέττας », ἐκφυόμενα ἐκ τῆς ἀνωτέρας τῶν δύο ταινιῶν, αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τὸ μέσον τῆς κοιλίας. Τὰ μεταξὺ τῶν « ρακεττῶν » διαστήματα πληροῦν τέσσαρα γλωσσοειδῆ κοσμήματα, ἔχοντα κάτωθεν αὐτῶν ἀνὰ μίαν στιγμὴν. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς δύο λοξαὶ παχεῖαι γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας μετὰ μέρους τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

17. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 83 (Πί ν. 10 β). Ὑψ. 0,087 μ., διάμ. στομίου 0,053 μ. Συγκεκολλημένον μόνον κατὰ τὴν λαβὴν. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα φωτεινότερας ἀποχρώσεως. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη - κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων, δύο κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέττας », ἐκφυόμενα ἐκ τῆς ἀνωτέρας τῶν δύο ταινιῶν, αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τὴν κοιλίαν κατὰ τὴν μεγίστην αὐτῆς διάμετρον. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν « ρακεττῶν » διαστήματα ὡς παραπληρωματικά, τρεῖς μεμονωμέναι σπείραι. Ἐπὶ τῆς λαβῆς, λοξὴ παχεῖα γραμμὴ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, καλύπτεται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὡς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας, μετὰ μέρους τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

18. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 60 (Πί ν. 10 δ). Ὑψ. 0,08 μ., διάμ. στομίου 0,06 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς μέγιστον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, τμήματα τῆς κοιλίας καὶ κατὰ τὴν λαβὴν. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Κοιλία σφαιρική, πεπιεσμένη - κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων τέσσαρα κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέττας » ἐκφυόμενα ἐκ τῆς ἀνωτέρας τῶν δύο ταινιῶν, αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τὸ μέσον περίπου τῆς κοιλίας τοῦ ἀγγείου. Μεταξὺ τῶν « ρακεττῶν », ὡς παραπληρωματικά κοσμήματα, στιγμαὶ τριγωνικῶς διατεταγμέναι. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας μετὰ μέρους τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

19. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 78 (Πί ν. 10 γ). Ὑψ. 0,075 μ., διάμ. στομίου 0,05 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, τμήματα τῆς κοιλίας καὶ κατὰ τὸ μέγιστον τῆς λαβῆς. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὠχροκίτρινον. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη - κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανερύθρου χρώματος ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων δύο κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέττας » καὶ τρία φλογόσχημα ὡς παραπληρωματικά, ἐντὸς ἐκάστου τῶν ὁποίων στιγμὴ. Κάτωθεν αὐτῶν διπλὴ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ὡς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Furumark, *ἐ.ἀ.* σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

20. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 63 (Πίν. 10 ε). Ὑψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένον 0,079 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὸν λαιμὸν μετὰ τῶν χειλέων καὶ τὴν λαβὴν μετὰ τμήματος τῆς κοιλίας καὶ τῶν ὤμων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα φωτεινότερας ἀποχρώσεως. Κοιλία πεπιεσμένη σφαιρική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανεύθρου ἢ καστανοφαίου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τμήματα κοσμημάτων τοῦ τύπου « ρακέτας ». Κάτωθεν αὐτῶν διπλῇ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται τὸ παρά τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας, μετὰ μέρους τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

21. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 23 (Πίν. 10 ς). Ὑψ. 0,061 μ., διάμ. στομίου 0,043 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὸ μέγιστον τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ μέγιστον μέρος τῆς κοιλίας μετὰ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθροπός. Ἐπίχρισμα ὑπόλευκον. Λαβὴ ταινιοειδής. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη (ἀρτόσχημος).

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ ἢ καστανεύθρου χρώματος ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων δύο κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέτας » καὶ εἰς τὰ μεταξὺ αὐτῶν διαστήματα δύο παραπληρωματικά φλογόσχημα. Κάτωθεν αὐτῶν διπλῇ ταινία. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς δύο ὀριζόντιαι καὶ δύο λοξαὶ παχεῖαι γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι

22. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 261 (Πίν. 11 α). Ὑψ. 0,078 μ., διάμ. στομίου 0,062 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς μικρὸν τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, τὴν λαβὴν καὶ μέγα μέρος τῆς κοιλίας μετὰ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Κοιλία πεπιεσμένη, σφαιρική - κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανεύθρου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων « τρέχουσα σπεῖρα » καὶ δισκοειδῆ παραπληρωματικά κοσμήματα. Κάτωθεν αὐτῶν, διπλῇ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53, γ καὶ σ. 41, εἰκ. 56. Karo, Schachtgräber, πίν. 166, 156. Μυλωνᾶ, Ἑλευσινιακὰ Α 1932, σ. 119, εἰκ. 97, ἀριθ. 352. Blegen, Prosymna I, σ. 65 Π πίν. 18, εἰκ. 105 ἀριθ. 409, πίν. 20, εἰκ. 110, ἀριθ. 214, πίν. 28, εἰκ. 140, ἀριθ. 137, πίν. 29, εἰκ. 145, ἀρ. 251.

23. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 29 (Πίν. 11 β). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 καὶ σ. 11).

Ὑψ. (τοῦ στομίου συμπεπληρωμένου) 0,078 μ. Ἐλλιπὲς κατὰ τὰ χεῖλη μετὰ τμήματος τοῦ λαιμοῦ καὶ τὴν λαβὴν. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένον εἰς τμήματα τῶν ὤμων καὶ τῆς κοιλίας. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὑποκίτρινον. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρέχουσα σπεῖρα καὶ δισκοειδῆ παραπληρωματικά κοσμήματα. Κάτωθεν τῆς ζώνης ταύτης διπλῇ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὸ παρά τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, *ἐ.ἀ.* σ. 40, εἰκ. 11, τύπος 87 (διὰ τὸ σχῆμα τοῦ ἀγγείου). Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53, καὶ σ. 41, εἰκ. 56 (διὰ τὸ κόσμημα).

24. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 55 (Πί ν. 11 γ).

Ὑψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένου 0,017 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς τμήματα τῆς κοιλίας καὶ τὸν λαιμὸν μετὰ τῶν χειλέων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Συμπλήρωσις λαιμοῦ ἐσφαλμένη. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρυσμα φωτεινότερας ἀποχρώσεως. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία ἀκανόνιστος ἀμφικωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανερύθρου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρεῖς σπεῖραι, συνδεόμεναι διὰ λοξῶν ἐφαπτομένων καὶ δισκοειδῆ παραπληρωματικά κοσμήματα. Κάτωθεν αὐτῶν διπλῇ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας, ὡς καὶ τμήμα τῆς βάσεως. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς δύο λοξαὶ ταινίαι.

Χρονολόγησις : YE I.

25. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 82 (Πί ν. 11 ε). Ὑψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένου 0,06 μ. διάμ., στομίου 0,04 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὴν λαβὴν καὶ τὸν λαιμὸν, πλὴν μικροῦ τμήματος, καὶ εἰς τμήμα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Κοιλία ἀμφικωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανερύθρου χρώματος ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρέχουσα σπεῖρα, καὶ ὡς παραπληρωματικά κοσμήματα στιγμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, καλύπτονται τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας καὶ τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, *ἐ.ἀ.* σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

26. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 26 (Πί ν. 11 ζ'). Ὑψ. 0,079 μ., διάμ. στομίου 0,056 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὴν λαβὴν, τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς κοιλίας μετὰ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρός. Ἐπίχρυσμα ὠχροκίτρινον. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ ἢ καστανερύθρου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων, σειρὰ ἐξ ἐξ μεμονωμένων σπειρῶν, ὀριζόμενων κάτωθεν ὑπὸ διπλῆς ταινίας. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν σπειρῶν διαστήματα, ὡς παραπληρωματικά κοσμήματα, στιγμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, *ἐ.ἀ.* σ. 40, εἰκ. 11, τύπος 87.

27. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 72 (Πί ν. 11 δ). Ὑψ. 0,073 μ., διάμ. στομίου 0,05 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς μέγα μέρος τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ εἰς τμήματα τῆς κοιλίας. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρυσμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία πεπιεσμένη σφαιρική.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ ἢ καστανερύθρου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων, σειρὰ ἐσχηματοποιημένων παπύρων (ἢ κογχυλίων). Κάτωθεν αὐτῶν διπλῇ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, *ἐ.ἀ.* σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

Περὶ τῆς ΜΕ καὶ κρητικῆς προελεύσεως τοῦ κοσμήματος, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ κατάγεται τόσον ἐκ τῶν φύλλων παπύρου, ὅσον καὶ ἐκ τῶν κογχυλίων, βλ. Evans, Palace of Minos, τόμ. IV, σ. 117 - 119, εἰκ. 82 - 86 καὶ τόμ. IV 2, σ. 819, εἰκ. 797. Blegen, Prosymna, πίν. 7, εἰκ. 42.

28. *Λεβητοκναθίων*. Ἀριθ. εὐρ. Π 57 (Πί ν. 12 γ). Ὑψ. 0,054 μ., διάμ. στομίου 0,04 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς κατὰ τὰ χεῖλη μετὰ μεγίστου τμήματος τοῦ λαιμοῦ, ὡς καὶ τμήματα τοῦ ὤμου καὶ τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα φωτεινὸν ὠχροκίτρινον. Λαβὴ ταινιοειδής. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαιοῦ χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων παχεῖα τεθλασμένη γραμμὴ ὀριζομένη ἄνωθεν μὲν ὑπὸ ἀπλῆς ταινίας, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τριπλῆς. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς, τρεῖς ὀριζόντιοι παχεῖαι γραμμαί.

Χρονολόγησις : YE I B. Βλ. Furumark, ἔ.ά. σ. 383, εἰκ. 67, ἀριθ. 61, σχέδ. 2. 29. *Πυθμὴν λεβητοκναθίου*. Ἀριθ. εὐρ. Π 24 (Πί ν. 12 β).

Ἐκ τάφου Δ (Σ χ ἔ δ. 1, ε). Διάμ. πυθμένος 0,07 μ. Πηλὸς ὑπέρυθρος.

Διακόσμησις : σφύζεται μόνον τμήμα ἐξιτήλου φαιᾶς ταινίας περὶ τὸ κατώτατον τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : YE I.

30. *Προχοῖσκη*. Ἀριθ. εὐρ. Π 86 (Πί ν. 12 α). Ὑψ. 0,087 μ., διάμ. στομ. 0,047 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς εἰς μέγα τμήμα τῶν χειλέων, μέγιστον τμήμα τῆς κοιλίας καὶ ὅλην τὴν βάσιν. Συμπληρωμένη διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένη εἰς τμήματα τῶν χειλέων καὶ τῆς κοιλίας. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανομέλανος χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων δύο σειραὶ ἐκ κυρτῶν ραβδίων (φυλλαρίων), χωριζόμεναι ὑπὸ διπλῆς παχείας γραμμῆς. Κάτωθεν αὐτῶν, ἑτέρα διπλῆ παχεῖα γραμμὴ καὶ ἀμέσως κάτωθεν διπλῆ ταινία. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς παχεῖαι ἐλαφρῶς λοξαὶ γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : YE I. Διὰ τὸ κόσμημα, βλ. Μυλωνᾶ, ἔ.ά. σ. 119, εἰκ. 98, ἀριθ. 353 - 4 καὶ σ. 121, εἰκ. 99, ἀριθ. 10 - 13. Furumark, ἔ.ά. σ. 397, εἰκ. 69, ἀριθ. 64, σχέδ. 3. Πρβλ. καὶ κατωτέρω ἀριθ. 47. Περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ κοσμήματος βλ. Evans, Palace of Minos IV, σ. 268, εἰκ. 1986 (ἢ συμπλήρωσις τῆς βάσεως τοῦ ἀγγείου πιθανώτατα ἐσφαλμένη : πρβλ. Μυλωνᾶ, ἔ.ά. εἰκ. 97 καὶ 98).

31. *Ἀλάβαστρον δίωτον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 25 (Πί ν. 12 δ). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 καὶ σ. 11). Ὑψ. 0,11 μ., διάμ. στομίου 0,088 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς εἰς δύο τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαιοῦ χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὁπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τέσσαρα κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέττας », ἀνὰ δύο εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὠτων διαστήματα, ἐκφυόμενα ἐκ τῆς ἀνωτέρας τῶν τριῶν ταινιῶν, αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τὴν κοιλίαν. Μεταξὺ τῶν κυρίων κοσμημάτων, ὡς παραπληρωματικά, ἔλικες, στιγμαὶ καὶ στικταὶ γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, τὰ ὦτα καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

32. *Ἀλάβαστρον τρίωτον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 81 (Πί ν. 12 ε). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 καὶ σ. 11). Ὑψ. 0,17 μ., διάμ. στομίου 0,082 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ τεσσάρων τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ μικρὸν τμήμα τῶν χειλέων καὶ δύο τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένον εἰς τινὰ τμήματα τῆς κοιλίας κυρίως. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανερυθροῦ χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρία κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέτας », ἀνὰ ἓν εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὠτων διαστήματα, ἐκφυόμενα ἐκ τῆς ἀνωτέρας τριῶν ταινιῶν, κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Δεξιὰ ἐκάστου ὠτὸς παραπληρωματικὸν φυτικὸν κόσμημα καὶ στιγμή, κάτωθεν δὲ ἐκάστου ὠτὸς στικτὴ γραμμὴ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, τὰ ὦτα, ὡς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

33. *Ἀλάβαστρον τρίωτον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 80 (Πί ν. 13 α). Ἐκ τάφου Δ (Σ χ έ δ. 1, 5). Ὑψ. 0,115 μ., διάμ. στομίου 0,085 μ. Ἐλλιπὲς κατὰ τὴν μίαν τῶν λαβῶν καὶ τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Φέρει ρωγμὰς καὶ ἀποκρούσεις εἰς τινὰ τμήματα. Πηλὸς ἀκάθαρος, ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὑπόλευκον. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶν ἔξω νευόντων χειλέων αὐλαξ.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανομέλανος χρώματος. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὠτων διαστήματα ἀνὰ δύο ἐπάλληλοι ταινίαι, κάτωθεν τῶν ὁποίων σειρὰ σπειρῶν, συνδεομένων διὰ λοξῶν ἐφαπτομένων, καὶ δισκοειδῆ παραπληρωματικὰ κοσμήματα. Κάτωθεν τῆς διακοσμητικῆς ταύτης ζώνης διπλὴ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, αἱ λαβαὶ καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας μετὰ τμήματος τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι (πιθανώτατα τοπικοῦ ἐργαστηρίου).

34. *Ἀλάβαστρον τρίωτον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 79 (Πί ν. 12 ς'). Ὑψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένον 0,13 μ., διάμ. στομίου 0,095 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ μέγα μέρος τῆς κοιλίας, τὰς δύο τῶν λαβῶν καὶ τὸν λαιμόν, πλὴν μικροτάτου τμήματος, μετὰ τῶν χειλέων. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ δακτυλιοειδεῖς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρία φύλλα κισσοῦ ἐκφυόμενα ἐκ τῶν ὠτων, τοῦ ὑπολοίπου μεταξὺ τῶν ὠτων διαστήματος πληρουμένου δι' ἐπάλληλων στικτῶν γραμμῶν. Κάτωθεν τῆς διακοσμητικῆς ταύτης ζώνης, τριπλὴ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας, τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἡ σφζομένη λαβὴ μετὰ τοῦ περὶ αὐτὴν τμήματος εἰς σχῆμα καρδίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι Β. Πρβλ. Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53,5 καὶ Karo, Schachtgräber, πίν. 167, 194.

35. *Ἀλάβαστρον τρίωτον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 7 (Πί ν. 13 β). Ὑψ. 0,11 μ., διάμ. στομίου 0,075 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὰ δύο τρίτα περιπόου. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρός. Ἐπίχρισμα ὑπέρυθρον. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, ἐλαφρῶς κλίνουσα πρὸς τὰ ἔξω.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ χρώματος. Κάτωθεν τῶν λαβῶν, σφίζεται τμήμα δια-

κοσμητικής ζώνης εκ σειράς φύλλων παπύρου (ἢ ἐκ σειράς κογχυλίων;), ὀριζομένων ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ παχειῶν γραμμῶν. Ἐπὶ τῆς βάσεως δύο ὁμάδες ὁμοκέντρων κύκλων, ἐκ τριῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν καὶ τεσσάρων κατὰ τὸ κέντρον. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὡς καὶ αἱ λαβαί.

Χρονολόγησις : YE III A - B. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 85 (διὰ τὸ σχῆμα) καὶ σ. 315, εἰκ. 53, ἀριθ. 25, σχέδ. 18 (διὰ τὸ κόσμημα).

36. *Ἀλάβαστρον τρίωντον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 295 (Πί ν. 13 γ). Ὑψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένου 0,06 μ. Σφύζεται ἐν μέρει κατὰ τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ τμήμα καὶ τὴν βάσιν, τοῦ λοιποῦ συμπεπληρωμένου διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπόλευκος. Λαβαὶ δακτυλιοειδεῖς. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω κλίνουσα.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανομέλανος χρώματος. Τὰ μεταξὺ τῶν ὧτων διαστήματα, πληροῦνται δι' ἐναλλήλων γωνιῶν. Ἀμέσως κάτωθεν τῶν ὧτων, διπλῇ ταινία. Ἐπὶ τῆς βάσεως, τέσσαρες ὁμοκέντροι κύκλοι. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ σφύζομενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὰ ὦτα.

Χρονολόγησις : YE III A - B.

37. *Ἀλάβαστρον τρίωντον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 2 (Πί ν. 13 δ). Ὑψ. 0,20 μ., διάμ. στομίου συμπεπληρωμένου 0,105 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς κατὰ τὴν μίαν τῶν λαβῶν, μερικῶς τὴν ἐτέραν καὶ τμήματα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, τῆς κοιλίας καὶ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὑπόλευκον. Λαβαὶ δακτυλιοειδεῖς. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, σχεδὸν ὀριζοντία.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανεύθρου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὦμων εὐρεῖα διακοσμητικὴ ζώνη, ἐξ ὁμάδων ὁμοκέντρων ἀνестραμμένων τόξων εἰς ἐπαλλήλους σειράς, ὀριζομένη διὰ διπλῆς ἄνωθεν καὶ τριπλῆς κάτωθεν ταινίας. Ἀνὰ μία τριπλῇ ὁμοίως ταινία ἐπὶ τοῦ κατωτέρου τμήματος τῆς κοιλίας καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ σφύζομενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἡ ράχις τῶν λαβῶν.

Χρονολόγησις : YE III A - B. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 345, εἰκ. 58, ἀριθ. 45, σχέδ. 3 (διὰ τὸ κόσμημα).

38. *Ἀλάβαστρον τρίωντον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 62 (Πί ν. 13 ε). Ἐκ τῶν ἀναστατωμένων χωμάτων τοῦ τάφου Η (Σχέδ. 1, 16). Ὑψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένου 0,095 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς κατὰ τὸν λαιμὸν μετὰ τῶν χειλέων, κατὰ τὴν μίαν τῶν λαβῶν καὶ μέγα μέρος τῆς κοιλίας μετὰ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Συμπλήρωσις λαιμοῦ ἐσφαλμένη. Πηλὸς ὑπόλευκος. Λαβαὶ δακτυλιοειδεῖς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Παρὰ τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ, ὡς καὶ ἀμέσως κάτωθεν τῶν ὧτων, ἐπάλληλοι γραμμαὶ ὀριζόμεναι ὑπὸ ταινιῶν. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὧτων διαστήματα, ἀνὰ δύο ἀντιθετικαὶ ὁμάδες ἐξ ὁμοκέντρων ὀρθίων τόξων. Ἐπὶ τοῦ κατωτάτου τμήματος τῆς κοιλίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως, ἴχνη ὁμοκέντρων κύκλων.

Χρονολόγησις : YE III A - B. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 85 (διὰ τὸ σχῆμα τοῦ ἀγγείου) καὶ σ. 383, εἰκ. 67, ἀριθ. 17, σχέδ. 2 (διὰ τὸ κόσμημα).

39. *Ἀλάβαστρον τρίωντον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 52 (Πί ν. 13 ς). Ὑψ. 0,095 μ., διάμ. στομίου συμπεπληρωμένου 0,047 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς

κατὰ τὸ μέγιστον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, μικρὸν τμήμα τῶν ὤμων μετὰ τῆς κοιλίας καὶ τῆς μᾶς τῶν λαβῶν. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Ἐπιφάνεια ἀποκεκρουμένη καὶ ἀπολεπισμένη. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω κεκλιμένη.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Μεταξὺ τῶν ὧτων, δικτυωτὸν πλέγμα, ὀριζόμενον ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ ταινίας. Ἀμέσως κάτωθεν τούτου περὶ τὴν κοιλίαν, σειρὰ ἐπαλλήλων γραμμῶν, ὀριζομένων κάτωθεν ὑπὸ ταινίας. Ἡ ἐξ ἐπαλλήλων γραμμῶν καὶ ταινιῶν διακόσμησις ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ παρὰ τὴν βάσιν τμήματος τῆς κοιλίας. Κάτωθεν τοῦ λαιμοῦ τρεῖς ἐπάλληλοι γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, ἐξιτήλου, καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : YE III A - B. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 85 (διὰ τὸ σχῆμα τοῦ ἀγγείου) καὶ σ. 382, εἰκ. 67, ἀριθ. 57, σχέδ. 2 (διὰ τὸ κόσμημα).

40. Ἀλάβαστρον τρίωτον. Ἀριθ. εἰδρ. Π 85 (Πί ν. 13 η). Πλησίον τοῦ τάφου Γ (Σχέδ. 1, 31). Σφζόμενον ὕψ. 0,055 μ. μετὰ στομίου συμπεπληρωμένου 0,07 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἑλλιπὲς κατὰ τὸν λαιμὸν μετὰ τῶν χειλέων, τὴν μίαν τῶν λαβῶν μετὰ τμήματος τῆς κοιλίας καὶ τμήμα τῆς δευτέρας. Πηλὸς ὑπόλευκος. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς. Κοιλία κυλινδρική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος ἐξιτήλου. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὧτων διαστήματα, ἀνὰ ἓν πλέγμα ἐξ ἀκανονίστων ὀριζοντίων καὶ καθέτων γραμμῶν. Κάτωθεν αὐτῶν, διπλὴ ταινία. Ἐπὶ τῆς βάσεως τρεῖς ὁμόκεντροι κύκλοι.

Χρονολόγησις : YE III A - B. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 44, εἰκ. 12, τύπος 94.

41. Ἀλάβαστρον τρίωτον. Ἀριθ. εἰδρ. Π 8 (Πί ν. 13 ζ). Ὑψ. 0,195 μ., διάμ. στομίου 0,9 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς κατὰ τὸν λαιμὸν μετὰ τῶν χειλέων πλὴν μικροῦ τμήματος, τμήματα τῆς κοιλίας καὶ τμήμα τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Ἐπιφάνεια ἀποκεκρουμένη καὶ ἀπολεπισμένη. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω κλίνουσα. Πηλὸς ὠχροκίτρινος.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανεύθρου χρώματος κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξιτήλου. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τῆς κοιλίας, ἀμέσως κάτωθεν τῶν λαβῶν, ὑπολείμματα ὁμοκέντρων τόξων. Ἐπὶ τῆς λοιπῆς ἐπιφανείας ὑπολείμματα ἐπαλλήλων ταινιῶν, ἀνίσου πάχους. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : YE III B.

42. Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειοῦ ». Ἀριθ. εἰδρ. Π 59 (Πί ν. 14 α). Ἐκ τάφου ΙΔ (Σχέδ. 1, 25). Ὑψ. 0,068 μ., διάμ. στομίου συμπεπληρωμένου 0,10 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς εἰς μεγάλα τμήματα τῶν χειλέων καὶ τῶν τοιχωμάτων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ ἢ καστανεύθρου χρώματος. Δύο ταινίαι τοῦ χρώματος τούτου περιβάλλουν τὰ χεῖλη καὶ τὸ κατώτατον τμήμα τοῦ ἀγγείου, συνδεόμεναι διὰ κατακορύφων ἀκανονίστων γραμμῶν, διατεταγμένων εἰς τέσσαρας ομάδας ἀνὰ πέντε. Ἐπὶ τῆς ράχews τῆς λαβῆς ἐπάλληλοι ὀριζόντιοι γραμμαί.

Χρονολόγησις : ME - YE I. Βλ. Μυλωνᾶς, ἔ.ἀ. σ. 71, εἰκ. 46.

43. Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειοῦ ». Ἀριθ. εἰδρ. Π 75 (Πί ν. 14 β). Ὑψ. 0,10 μ., διάμ. στομίου 0,113 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς εἰς πολλὰ τμή-

ματα τῶν χειλέων καὶ τῶν τοιχωμάτων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑποκίτρι-
νος. Ἐπίχρυσμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ ἀνω-
τέρου χοανοειδοῦς εἰς τὸ κατώτερον κυλινδρικὸν τμήμα δηλοῦται διὰ δακτυλιοειδοῦς
ἐξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος, πυκναὶ
ὄρθιαι σιγμοειδεῖς γραμμαί, ἐπὶ δὲ τοῦ κατωτέρου, κατακόρυφοι. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω
χρώματος καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἡ ράχιν τῆς λαβῆς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53, 3. Μυλωνᾶς, ἔ.ἀ.
σ. 112, εἰκ. 89. Wace, Chamber Tombs, πίν. 52, 2.

44. *Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειοῦ »*. Ἀριθ. εὐρ. Π 5 (Π ί ν. 14 γ). Ἐκ τάφου Ι.
(Σ χ έ δ. 1, 21). Ὑψ. 0,082 - 0,084 μ., διάμ. στομίου 0,105 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ
τριῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς δύο τμήματα τῶν χειλέων, μετὰ μικροῦ μέρους τῶν τοι-
χωμάτων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Δακτυλιοειδὴς ἑξαρσις
δηλοῖ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου χοανοειδοῦς εἰς τὸ κατώτερον κυλινδρικὸν
τμήμα.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ ἢ καστανομέλανος χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα
ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἡ διακόσμησις ἐξ ἀκανονίστων, ὀρθίων, ἐλαφρῶς καμπύ-
λων γραμμῶν ἄνωθεν καὶ σχεδὸν κατακορύφων κάτωθεν τῆς δακτυλιοειδοῦς ἐξάρσεως.
Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἡ
λαβή, ἡ δακτυλιοειδὴς ἑξαρσις μετὰ μικροῦ ἐκατέρωθεν αὐτῆς τμήματος, τὸ κατώτατον
παρὰ τὴν βάσιν τμήμα, ἀκανονίστως δὲ τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τμήμα τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53, 3, σ. 46 εἰκ. 62, 10.
πίν. 4, 6. Μυλωνᾶς, ἔ.ἀ. σ. 112, εἰκ. 89. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 53, εἰκ. 15, τύπος 224.

45. *Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειοῦ »*. Ἀριθ. εὐρ. Π 61 (Π ί ν. 14 δ). Ὑψ. 0,082 μ.,
διάμ. στομίου 0,10 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ μέγα μέ-
ρος τῶν τοιχωμάτων καὶ τῆς βάσεως. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρυσμα τοῦ αὐτοῦ ὡς
καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου χοανοειδοῦς εἰς τὸ κατώτε-
ρον κυλινδρικὸν τμήμα δηλοῦται διὰ δακτυλιοειδοῦς ἐξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροφαίου ἢ καστανομέλανος χρώματος, ποικίλλοντος
ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τοῦ ἀγγείου, ὑπολείμ-
ματα τριῶν σπειρῶν, συνδεομένων διὰ λοξῶν ἐφαπτομένων καὶ δισκοειδῆ παραπληρω-
ματικὰ κοσμήματα. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς, δύο λοξαὶ παχεῖαι γραμμαί. Διὰ τοῦ
αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ σφζόμενον τμήμα τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς,
ἡ δακτυλιοειδὴς ἑξαρσις μετὰ τμήματος ἐκατέρωθεν αὐτῆς, ὡς καὶ τὸ περὶ τὴν βάσιν
τμήμα.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53, 9 καὶ σ. 41, εἰκ. 56. Μυ-
λωνᾶς, ἔ.ἀ. σ. 112, εἰκ. 89. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 53 εἰκ. 15, τύπος 224. Περὶ τῆς
προελεύσεως τοῦ κοσμήματος ἐκ τῆς ΜΕ ἐποχῆς βλ. Blegen, Prosymna, πίν. 11, εἰκ.
63 καὶ πίν. IV, 1.

46. *Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειοῦ »*. Ἀριθ. εὐρ. Π 28 (Π ί ν. 14 ε). Ὑψ. 0,088 μ.,
διάμ. στομίου 0,12 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὴν λα-
βὴν, ὡς καὶ τμήματα τῶν τοιχωμάτων καὶ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου.
Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρυσμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Ἡ μετάβασις ἀπὸ
τοῦ ἀνωτέρου χοανοειδοῦς εἰς τὸ κατώτερον κυλινδρικὸν τμήμα δηλοῦται διὰ παχείας
δακτυλιοειδοῦς ἐξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανερύθρου ἢ καστανοφαίου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος, φυτικά κοσμήματα (φύλλα κισσοῦ ἐσχηματοποιημένα) καὶ ἑλικες. Στικταὶ γραμμαὶ ἀκολουθοῦν ἐν μέρει τὰ περιγράμματα τῶν ἑλικῶν ἢ τῶν φύλλων. Στικτὴ γραμμὴ περὶ τὸ μέσον τοῦ κατωτέρου τμήματος τοῦ ἀγγείου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς, ἢ δακτυλοειδῆς ἑξαρσις καὶ μικρὸν ἐκατέρωθεν αὐτῆς τμήμα, καθὼς καὶ τμήμα παρὰ τὴν βάσιν μετὰ τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τμήματος τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : YE I B. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 52, εἰκ. 15, τύπος 224.

47. *Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειοῦ »*. Ἀριθ. εὐρ. Π 74 (Πί ν. 14ς). Ὑψ. 0,10 μ., διὰμ. στομίου 0,12 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὸ ἀνώτερον κυρίως τμήμα. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Ἐπίχρυσμα τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν πηλὸν χρώματος. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου χροανοειδοῦς εἰς τὸ κατώτερον κυλινδρικὸν τμήμα δηλοῦται διὰ δακτυλοειδοῦς ἐξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τοῦ ἀγγείου τρεῖς ἐπάλληλοι γραμμαί, ὀριζόμεναι ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ σειρᾶς ἐξ ὀρθίων μικρῶν κυρτῶν ραβδίων (φυλλαρίων), ἐπὶ δὲ τοῦ κατωτέρου τμήματος δύο ταινίαι ἀνίσου πάχους. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἢ ράχιν τῆς λαβῆς, ἢ ἑξαρσις τῶν τοιχωμάτων, τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα καὶ τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τμήμα τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : YE I B. Βλ. Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53, 1.4.5, καὶ Prosymna II, πίν. 29, εἰκ. 145, ἀριθ. 254.

48. *Κρατηρίσκος πιθοειδῆς δίωτος*. Ἀριθ. εὐρ. Π 84 (Πί ν. 14ς). Τὰ θραύσματα αὐτοῦ ἐν μέρει ἐκ τοῦ τάφου Ε καὶ ἐν μέρει ἐκ τοῦ τάφου Η (Σ χ έ δ. 1,9). Ὑψ. 0,12 μ., διὰμ. στομίου 0,078 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ μέγα μέρος τῆς κοιλίας, τὴν ἑτέραν τῶν λαβῶν καὶ δύο μικρὰ τμήματα τῶν χειλέων. Συμπεπληρωμένος διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένος κυρίως κατὰ τὴν κοιλίαν. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς. Κοιλία ἀπιόσχημος. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, σχεδὸν ὀριζοντία.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων μετὰ τῶν ὠτων, ἀνὰ τρία κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέττας », ἐξ ὧν τὰ δύο ἐκάστης πλευρᾶς συνδέονται διὰ δίσκου. Τῶν πέντε ἐκ τῶν κοσμημάτων τούτων σφύζονται τὰ ὑπολείμματα. Ἀλυσσοειδῆ καὶ σταυροὶ ὡς παραπληρωματικὰ κοσμήματα. Κάτωθεν τῆς κυρίας διακοσμητικῆς ζώνης τριπλῇ ταινίᾳ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἢ σφζομένη λαβὴ καὶ ἡ βάσις.

Χρονολόγησις : YE I. Διὰ τὸ σχῆμα τοῦ ἀγγείου, βλ. Karo, Schachtgräber, πίν. 167, 191 - 2, 194 καὶ 196. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 22, εἰκ. 4, τύπος 27. Διὰ τὸ κόσμημα βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 397, ἀριθ. 63, σχέδ. 4. Ἐπίσης διὰ τὸ σχῆμα καὶ διὰ τὸ κόσμημα, Μυλωνᾶ, ἔ.ἀ. σ. 118, εἰκ. 96.

49. *Κρατηρίσκος πιθοειδῆς δίωτος*. Ἀριθ. εὐρ. Π 51 (Πί ν. 14 η). Ἐκ τοῦ τάφου Ι (Σ χ έ δ. 1,19). Ὑψ. 0,133 μ., διὰμ. στομίου 0,08 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένος διὰ γύψου. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρυσμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς. Κοιλία ἀπιόσχημος πεπιεσμένη. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω κλίνουσα.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανερύθρου χρώματος, ποικίλλοντος

ένεκα άνομοιομεροδς όπτήσεως. 'Επί τών όμων και τής κοιλίας άνά μία σειρά τρεχούσης σπείρας και παραπληρωματικά στιγμαί. Είς τό μεταξύ τών δύο σειρών τρεχούσης σπείρας διάστημα, διπλή ταινία, κάτωθεν δέ τής κατωτέρας σειράς, τριπλή. Διά τοϋ αϋτοϋ ός άνω χρώματος καλύπτονται τό σφζόμενον τμήμα τοϋ λαιμοϋ μετά τών χειλέων έσωτερικώς και έξωτερικώς, αί λαβαί και τό κατώτατον τμήμα τής κοιλίας μετά τής βάσεως, έξωτερικώς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Furumark, έ.ά. σ. 22, εικ. 4, τύπος 27.

50. *Κρατηρίσκος πιθοειδής δίωτος*. 'Αριθ. εύρ. Π 3 (Π ί ν. 15 α). "Υψ. 0,118 μ., διάμ. στομίου 0,068 μ. 'Ελλιπής είς μέγα τμήμα τοϋ λαιμοϋ μετά τών χειλέων και τής κοιλίας. Συμπεπληρωμένος διά γύψου. 'Αποκεκρουμένος κυρίως κατά τό σφζόμενον τμήμα τών χειλέων και τόν δίσκον τής βάσεως. Λαβαί ταινιοειδείς. Κοιλία κωνική - άπίόσχημος. "Ανω επιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, έλαφρώς έξω κλίνουσα. Πηλός ύπόλευκος. 'Επίχρισμα τοϋ αϋτοϋ ός και ό πηλός χρώματος.

'Η διακόσμησις διά μελανοφαίου χρώματος. 'Επί τών όμων, δύο σειραί « τρεχούσης σπείρας », διαχωριζόμεναι διά παχείας γραμμής. Κάτωθεν αϋτών τριπλή παχεία γραμμή. Διά τοϋ αϋτοϋ ός άνω χρώματος καλύπτονται ό λαιμός μετά τών χειλέων, έσωτερικώς και έξωτερικώς, ή άνω επιφάνεια τών λαβών, ός και ή βάσις μετά τοϋ κατωτάτου τμήματος τής κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Πρβλ. Furumark, έ.ά. σ. 22, εικ. 3, τύπ. 27.

51. *Κρατηρίσκος πιθοειδής τρίωτος*. 'Αριθ. εύρ. Π 27 (Π ί ν. 15 β). "Υψ. 0,229 μ., διάμ. στομίου 0,105 μ. Συγκεκολλημένος έκ πολλών τεμαχίων. 'Ελλιπής είς τμήμα τοϋ λαιμοϋ μετά τών χειλέων και τής μιās τών λαβών, καθ' όλην τήν τρίτην λαβήν και είς τμήματα τής κοιλίας. Συμπεπληρωμένος διά γύψου. 'Αποκεκρουμένος είς μικρόν τμήμα τής βάσεως. Πηλός ύποκίτρινος. 'Επίχρισμα τοϋ αϋτοϋ ός και ό πηλός χρώματος. Λαβαί δακτυλιοειδείς. Κοιλία κωνική - άπίόσχημος. "Ανω επιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, κλίνουσα έλαφρώς πρός τά έξω. 'Επί τής έσωτερικής και τής έξωτερικής αϋτοϋ επιφανείας ίχνη καστανοφαίου χρώματος.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, έ.ά. σ. 22, εικ. 3, τύπος 23.

52. *Κρατηρίσκος πιθοειδής τρίωτος*. 'Αριθ. εύρ. Π 11 (Π ί ν. 15 γ). "Υψ. 0,12 μ., διάμ. στομίου 0,06 μ. Συγκεκολλημένος έκ πολλών τεμαχίων. 'Ελλιπής είς τμήμα τοϋ λαιμοϋ μετά τών χειλέων, είς τμήματα τών όμων και τής κοιλίας, κατά τήν μίαν τών λαβών και είς μικρόν τμήμα τής βάσεως. Συμπεπληρωμένος διά γύψου. Πηλός ύπερυθρος. 'Επίχρισμα όχροκίτρινον. Λαβαί δακτυλιοειδείς. "Ανω επιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, κεκλιμένη έλαφρώς πρός τά έξω.

'Η διακόσμησις διά καστανοφαίου χρώματος. 'Επί τών όμων, είς τά μεταξύ τών ότων διαστήματα, δικτυωτόν πλέγμα. 'Ο κάτωθεν έκάστης λαβής χώρος, πληροϋται δι' έναλλάλμων γωνιών. 'Επί τής λοιπής επιφανείας τοϋ άγγείου, έπάλληλοι λεπταί ή παχείαι ταινίαί κατά διαστήματα. Διά τοϋ αϋτοϋ ός άνω χρώματος καλύπτονται ό λαιμός μετά τών χειλέων έσωτερικώς και έξωτερικώς και αί λαβαί.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, έ.ά. σ. 23, εικ. 4 (διά τό σχήμα τοϋ άγγείου)· σ. 382, εικ. 67, άριθ. 57, σχέδ. 2 (διά τό κόσμημα).

53. *Κρατηρίσκος πιθοειδής τρίωτος*. 'Αριθ. εύρ. Π 35 (Π ί ν. 15 δ). "Υψ. 0,123 μ., διάμ. στομίου 0,062 μ. Συγκεκολλημένος έκ πολλών τεμαχίων. 'Ελλιπής κατά τό μέγιστον τμήμα τοϋ λαιμοϋ μετά τών χειλέων, τάς λαβάς, τμήματα τής κοιλίας και μικρόν τμήμα τής βάσεως. Συμπεπληρωμένος διά γύψου. Πηλός ύποκίτρινος. 'Επίχρισμα

τοῦ αὐτοῦ ὥς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Κοιλία ἀπίσχημος. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη σχεδὸν ὀριζοντία. Κάτω ἐπιφάνεια βάσεως, κοίλη, ἐλαφρῶς ἑξέργος ἐν τῷ κέντρῳ. Ἄνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 21, εἰκ. 3, τύπος 23.

54. *Κρατηρίσκος πιθοειδὴς τρίωτος*. Ἀριθ. εὐρ. Π 50 (Π ί ν. 15 ε). Ὑψ. 0,18 μ. (μετὰ τοῦ στομίου συμπεπληρωμένου), διάμ. στομίου 0,09 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς κατὰ τὸ μέγιστον τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ τμήματα τῶν δύο λαβῶν, τῆς κοιλίας καὶ τῆς βάσεως. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Λαβαὶ δακτυλιοειδεῖς. Κοιλία κωνικὴ - ἀπίσχημος. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, κεκλιμένη ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω. Ἡ βάσις δηλοῦται ἐξωτερικῶς διὰ παχέος δακτυλίου. Κάτω ἐπιφάνεια αὐτῆς ἐλαφρῶς κοίλη.

Ἡ διακόσμησις ἐξίτηλος. Παρὰ τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ τριπλῇ ταινία. Παρὰ τὴν μίαν τῶν λαβῶν, ἴχνη ἐλικοειδοῦς κοσμήματος. Ἐπὶ τῆς λοιπῆς ἐπιφανείας τρεῖς ὁμάδες ἐκ τριῶν ἐπαλλήλων γραμμῶν ἐκάστη, κατανεμημέναι ἀπὸ τῆς μεγίστης διαμέτρου τῆς κοιλίας μέχρι τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 23, εἰκ. 4, τύπος 35.

55. *Κρατηρίσκος πιθοειδὴς τρίωτος*. Ἀριθ. εὐρ. Π 65 (Π ί ν. 15 ζ'). Ὑψ. 0,21 μ., διάμ. στομίου 0,096 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς τμήματα τῆς κοιλίας, τὸ μέγιστον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ κατὰ τὰς λαβάς. Συμπεπληρωμένος διὰ γύψου. Αἱ λαβαὶ ὑπὲρ τὸ δέον παχεῖαι συμπεπληρωμέναι. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Κοιλία ἀπίσχημος. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια τῆς βάσεως σχηματίζει κατὰ τὴν περιφέρειαν πεπλατυσμένον δακτύλιον, ἐν τῷ μέσῳ δὲ κοιλότητα μετὰ ἑξέργου κέντρου.

Διακόσμησις : Ἐξωτερικῶς ἴχνη καστανοφαίου χρώματος.

Χρονολόγησις : ΕΥ ΙΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 21, εἰκ. 4, τύπος 35.

56. *Κύλιξ μόνωτος ἄνευ ποδός*. Ἀριθ. εὐρ. Π 33 (Π ί ν. 16 α). Ἐκ τάφου ΙΑ. (Σ χ έ δ. 1,22). Ὑψ. 0,135 μ., διάμ. στομίου 0,13 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς ἐλάχιστα τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς φαιός. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὥς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβὴ ταινιοειδής. Κοιλία βαθεῖα. Θλάσις τῆς ἐπιφανείας, παρὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι (ἐπιβίωσις μινυείου τύπου ἀγγείου).

57. *Κύλιξ μόνωτος*. Ἀριθ. εὐρ. Π 20 (Π ί ν. 16 ζ'). Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,079 μ., μετὰ λαβῆς 0,09 μ. διάμ. στομίου 0,097 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς τμήμα τῶν χειλέων, τμήματα τῆς κοιλίας καὶ τμήμα τοῦ δίσκου τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπόλευκος. Λαβὴ ταινιοειδής. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων, φέρουσα ἀβαθῆ πλατεῖαν αὐλακα, πρὸς τὰ ἔσω κεκλιμένη. Ποὺς χαμηλός. Κάτω ἐπιφάνεια δίσκου βάσεως ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔσω κεκλιμένη, φέρουσα ἐν τῷ κέντρῳ ἀβαθῆ κοιλότητα. Θλάσις τῆς ἐπιφανείας κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΜΕ - ΥΕ Ι. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 59, σημ. 8, εἰκ. 16, τύπος 261.

58. *Κύλιξ μόνωτος*. Ἀριθ. εὐρ. Π 88 (Π ί ν. 16 β). Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,149 μ., μετὰ λαβῆς 0,165 μ., διάμ. στομίου 0,143 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς τμήματα τῶν χειλέων, τῆς κοιλίας καὶ τμήμα τοῦ δίσκου τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὠχροκίτρινον. Λαβὴ ταινιοειδὴς ὑπερυψωμένη. Κοιλία βαθεῖα. Ποὺς χαμηλός. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια τοῦ δίσκου τῆς βάσεως φέρει βαθεῖαν κοιλότητα ἐν τῷ κέντρῳ.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανερύθρου χρώματος, ποικίλλοντος

ένεκα άνομοιομεροδς όπτήσεως. Διά τοῦ χρώματος τούτου καλύπτονται τὰ χεῖλη έσωτερικῶς καὶ έξωτερικῶς καὶ ὁ δίσκος τῆς βάσεως έξωτερικῶς. Ἐπὶ τῆς κοιλίας ἴχνη τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος. Ἐπὶ τῆς λαβῆς λοξαὶ παχεῖαι γραμμαί.

Χρονολόγησις : YE I. Πρβλ. Wace, Chamber Tombs, πίν. 34, 16 - 17 καὶ Mycenae, πίν. 70 α. Furumark, έ.ά. σ. 56, εἰκ. 16, τύπος 270.

59. *Κύλιξ δίωτος άνευ ποδός*. Ἀριθ. εύρ. Π 18 (Π ί ν. 16 γ). Ὑψ. (ἄγγείου συμπεπληρωμένου) άνευ λαβῶν 0,144 μ., μετὰ λαβῶν 0,17 μ., διάμ. στομίου 0,13 μ. Συγκεκολλημένη έκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής κατὰ μέγα τμήμα τῶν χειλέων, τῆς κοιλίας, τμήματα τῆς έτέρας τῶν λαβῶν καὶ τὴν βάσιν. Συμπεπληρωμένη διά γύψου. Πηλός έρυθρός. Ἐπίχρισμα φωτεινότερας ἀποχρώσεως. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς, ὑπερυψωμένα. Ἄνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : YE I.

60. *Κύλιξ μόνωτος άνευ ποδός*. Ἀριθ. εύρ. Π 17 (Π ί ν. 16 δ). Ὑψ. άνευ λαβῆς 0,077 μ., μετὰ λαβῆς 0,086 μ., διάμ. στομίου 0,116 μ. Συγκεκολλημένη έκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής σχεδόν κατὰ τὸ ἥμισυ. Συμπεπληρωμένη διά γύψου. Ἡ βάσις ἀποκεκρουμένη εἰς μικρὸν τμήμα. Πηλός ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὡχροκίτρινον. Λαβὴ ταινιοειδής ἐλαφρῶς ὑπερυψωμένη.

Χρονολόγησις : YE I.

61. *Κύλιξ δίωτος*. Ἀριθ. εύρ. Π 294 (Π ί ν. 16 ε). Ὑψ. ἄγγείου συμπεπληρωμένου 0,14 μ., διάμ. στομίου συμπεπληρωμένου 0,145 μ. Σφωζόμενη κατὰ μικρὸν τμήμα τῶν χειλέων, τῆς κοιλίας μετὰ τῆς λαβῆς (έξ θραύσματα συγκεκολλημένα) καὶ συμπεπληρωμένη κατὰ τὸ λοιπὸν διά γύψου. Πούς χαμηλός. Πηλός ὑπέρυθρος. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, σ. 59, εἰκ. 16, τύπος 254.

62. Τμήμα ὑπίποδος *κύλικος*, περιλαμβάνον τὸ κατώτερον τμήμα τῆς κοιλίας μετὰ τοῦ ποδός καὶ τοῦ δίσκου τῆς βάσεως, ἀποκεκρουμένον κατὰ τὴν περιφέρειαν. Ἀριθ. εύρ. Π 279 (Π ί ν. 17 ζ'). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,085 μ. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια τοῦ δίσκου τῆς βάσεως φέρει ἐν τῷ κέντρῳ κοιλότητα. Συγκεκολλημένον έκ δύο τεμαχίων. Πηλός ὡχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλός χρώματος.

Χρονολόγησις : YE III A.

63. Τμήμα *κύλικος* άνευ ποδός, περιλαμβάνον τὸν δίσκον τῆς βάσεως μετὰ τοῦ κατωτάτου τῆς κοιλίας. Ἀριθ. εύρ. Π 280 (Π ί ν. 17 ε). Μέγ. σφζ. ὕψος 0,057 μ. Συγκεκολλημένον έκ τεσσάρων τεμαχίων. Πηλός έρυθρῶς. Ἐπίχρισμα φωτεινότερας ἀποχρώσεως. Βάσις κωνική. Κάτω ἐπιφάνεια αὐτῆς ἐλαφρῶς κεκλιμένη πρὸς τὸ κέντρον, ἐνθα μεγάλη κοιλότης διαμ. 0,036 μ.

Χρονολόγησις : YE I.

64. *Κύλιξ δίωτος*. Ἀριθ. εύρ. Π 293 (Π ί ν. 17 α). Ἐκ τάφου Θ (Σ χ έ δ. 1, 18). Ὑψ. 0,115 μ., διάμ. στομίου 0,125 μ. Συγκεκολλημένη έκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς μικρὰ τμήματα τῶν χειλέων καὶ μέγα μέρος τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διά γύψου. Πηλός ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὡχροκίτρινον. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς. Πούς χαμηλός. Κάτω ἐπιφάνεια δίσκου βάσεως κεκλιμένη πρὸς τὸ κέντρον, ἐνθα χροανοειδής κοιλότης. Ἰχνη καστανομέλανος χρώματος έσωτερικῶς καὶ έξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : YE II. Βλ. Blegen, Zygouries, πίν. 15. Furumark, έ.ά. σ. 56 κ.έ. εἰκ. 16, τύπος 254 καὶ σ. 59, σημ. 8.

65. *Κύλιξ ὑπίπους δίωτος*. Ἀριθ. εύρ. Π 4 (Π ί ν. 17 β). Ὑψ. άνευ λαβῶν 0,165 μ.,

διάμ. στομίου 0,145 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπής εἰς τμήματα τῶν χειλέων καὶ τῆς ἐτέρας τῶν λαβῶν, τῆς κοιλίας, ὡς καὶ εἰς τμήμα τοῦ δίσκου τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρός. Ἐπίχρισμα ὑπέρυθρον. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ δίσκου τῆς βάσεως κυρτή, ἡ κάτω κοίλη μετὰ βαθείας κοιλότητος ἐν τῷ κέντρῳ.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ χρώματος. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν λαβῶν διαστήματα, ἀκανόνιστον φολιδωτὸν κόσμημα, εἰς τινὰ τμήματα μετατρεπόμενον εἰς τεθλασμένην γραμμὴν. Ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἐπάλληλοι ταινίαι καὶ γραμμαί, ἐπὶ δὲ τοῦ δίσκου τῆς βάσεως ἐπάλληλοι ταινίαι. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὰ στενὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὡς καὶ ἡ ράχις τῶν λαβῶν.

Χρονολόγησις : YE III A. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 60, εἰκ. 16, τύπος 256.

66. *Κύλιξ ὑψίπους*. Ἀριθ. εὐρ. Π 54 (Π ί ν. 17 γ). Ὑψ. 0,125 μ., διάμ. στομίου 0,134 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπής κατὰ μέγα μέρος τῆς κοιλίας καὶ τῶν χειλέων. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένη κατὰ τὸν δίσκον τῆς βάσεως καὶ τμήματα τῶν χειλέων (ἡ ἐτέρα τῶν λαβῶν δὲν συνεπληρώθη). Πηλὸς ὑπέρυθρος. Λαβὴ ταινιοειδής. Ἡ δισκοειδής βάσις ἐπίπεδος, φέρουσα κοιλότητα κατὰ τὸ κέντρον τῆς κάτω ἐπιφανείας αὐτῆς.

Χρονολόγησις : YE III A. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 99 (διὰ τὸ σχῆμα τῆς βάσεως)· πρβλ. καὶ Wace, Chamber Tombs, πίν. 39, 49.

67. Πούς *κύλικος* μετὰ τμήματος τῆς κοιλίας. Ἀριθ. εὐρ. Π 276 (Π ί ν. 17 δ). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,675 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ δύο τεμαχίων. Δίσκος βάσεως ἀποκεκρουμένος. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια τοῦ δίσκου τῆς βάσεως φέρει βαθεῖαν κοιλότητα ἐν τῷ κέντρῳ. Πηλὸς ἐρυθρῶς. Ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τοῦ ἀγγείου, ὑπολείμματα ἐρυθροῦ ἢ ἐρυθροφαίου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως.

Χρονολόγησις : YE I.

68. Τμήμα *κύλικος* ἄνευ ποδὸς περιλαμβάνον τὸ μέγιστον τῆς βάσεως καὶ ἐλάχιστον τοῦ κατωτάτου τῆς κοιλίας. Ἀριθ. εὐρ. Π 281 (Π ί ν. 17 ζ). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,045 μ. Πηλὸς φαιὸς φωτεινός, ἀκάθαρτος. Βάσις κωνική. Κάτω ἐπιφάνεια αὐτῆς κεκλιμένη πρὸς τὸ κέντρον, ἔνθα κοιλότης. Διάμ. 0,025 μ.

Χρονολόγησις : YE I.

69. Θραῦσμα *κύλικος* περιλαμβάνον τμήμα τοῦ ποδὸς καὶ τὸ κατώτατον τῆς κοιλίας. Ἀριθ. εὐρ. Π 282 (Π ί ν. 17 ζ). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,05 μ. Πηλὸς ἐρυθρῶς.

Χρονολόγησις : YE III (;).

70. Δίσκος βάσεως ὑψίποδος (;) *κύλικος* μετὰ τοῦ κατωτάτου τμήματος τοῦ ποδός. Ἀριθ. εὐρ. Π 283 (Π ί ν. 17 ζ). Ἀποκεκρουμένος. Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,025 μ. Πηλὸς ἐρυθρός.

Χρονολόγησις : YE I - II.

71. Βάσις *κύλικος* ἄνευ ποδὸς μετὰ τοῦ κατωτάτου τῆς κοιλίας. Ἀριθ. εὐρ. Π 284 (Π ί ν. 18 α). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,03 μ., διάμ. βάσεως 0,052 μ. Ἀποκεκρουμένη κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς βάσεως. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα καστανόφαιον ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τοῦ σφζομένου τμήματος τοῦ ἀγγείου. Κάτω ἐπιφάνεια βάσεως χοανοειδής.

Χρονολόγησις : YE I.

72. Δίσκος βάσεως *κύλικος* μετὰ τοῦ κατωτάτου τμήματος τοῦ ποδός. Ἀριθ. εὐρ. Π 285 (Π ί ν. 18 α). Διάμ. δίσκου βάσεως 0,06 μ. Πηλὸς ὠχροκίτρινος.

Χρονολόγησις : YE III A - B.

73. Τμήμα βάσεως κύλικος άνευ ποδός μετά μέρους τοῦ κατωτάτου τῆς κοιλίας. Ἀριθ. εὑρ. Π 286 (Πί ν. 18 β). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,03 μ. Ἀποκεκρουμένον. Πηλός ἐρυθρός ἀκάθαρτος. Κάτω ἀπιφάνεια βάσεως κοίλη.

Χρονολόγησις : YE I.

74. Τμήμα ὑπίποδος κύλικος περιλαμβάνον τὸ κατώτατον τῆς κοιλίας μετά τμήματος τοῦ ποδός. Ἀριθ. εὑρ. Π 287 (Πί ν. 18 β). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,065 μ. Πηλός ὡχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα ὑπόλευκον.

Χρονολόγησις : YE III A - B.

75. Πούς κύλικος μετά τμήματος τῆς κοιλίας. Ἀριθ. εὑρ. Π 69 (Πί ν. 18 δ). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,13 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ δύο τεμαχίων. Πηλός ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὡχροκίτρινον. Πούς ὑψηλός. Ὁ δίσκος τῆς βάσεως ἐλαφρῶς κυρτός κατὰ τὴν ἄνω αὐτοῦ ἐπιφάνειαν καὶ κοῖλος κατὰ τὴν κάτω μετά βαθείας κοιλότητος ἐν τῷ κέντρῳ.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανεύθρου χρώματος, ποικίλλοντας ἐνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῆς κοιλίας σφάζεται τμήμα ταινίας. Ἐτέρα ταινία κατὰ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς κοιλίας εἰς τὸν πόδα. Ἐπὶ τοῦ ποδός, δύο παχεῖαι ταινίαι καὶ ἑτέρα πολὺ στενωτέρα κατὰ τὴν μετάβασιν αὐτοῦ πρὸς τὸν δίσκον τῆς βάσεως. Κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ δίσκου τῆς βάσεως, ἑτέρα ταινία.

Χρονολόγησις : YE III A. Βλ. Furumark, ξ.ἀ. σ. 61, εἰκ. 17, τύπος 265.

76. Πέντε θραύσματα κύλικος συνανήκοντα καὶ συγκολληθέντα. Ἀριθ. εὑρ. Π 291 (Πί ν. 18 γ). Μέγ. σφζ. μήκος 0,12 μ. Περιλαμβάνουν τμήμα τῶν χειλέων μετά μιᾶς λαβῆς ταινιοειδοῦς καὶ τμήματος τῆς κοιλίας. Πηλός ἐρυθρωπός. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς αὐτῶν ἐπιφανείας ὑπολείμματα καστανεύθρου χρώματος.

Χρονολόγησις YE III A (;).

77. Τέσσαρα θραύσματα ἐκ τῆς κοιλίας κύλικος, συνανήκοντα καὶ συγκολληθέντα. Ἀριθ. εὑρ. Π 292 (Πί ν. 18 ε). Ἐπὶ τοῦ ἐνὸς σφάζεται τὸ κάτω ἄκρον λαβῆς. Μέγ. σφζ. ὕψος 0,11 μ. Πηλός ὑπέρυθρος. Ἰχνη καστανεύθρου χρώματος ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τῶν ὀστράκων.

Χρονολόγησις : YE III A (;).

78. Ἀρύταινα. Ἀριθ. εὑρ. Π 37 (Πί ν. 19 δ). Πλησίον τοῦ τάφου ΙΔ (Σ χ ἐ δ. 1, 29). Ὑψ. 0,02 μ., διάμ. στομίου 0,07 μ. Ἐλλιπής εἰς τμήματα τῶν χειλέων, συμπεπληρωμένων διὰ γύψου, καὶ τμήμα τῆς λαβῆς. Πηλός ἐρυθρωπός. Ἐπίχρισμα καστανόφαιον. Χειροποίητος. Λαβὴ ταινιοειδής.

Χρονολόγησις : ME - YE I.

79. Ἀρύταινα. Ἀριθ. εὑρ. Π 251 (Πί ν. 18 ζ'). Ἐκ τάφου Γ. Σ χ ἐ δ. 1, 2. Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,035 μ., μετά λαβῆς 0,07 μ., διάμ. στομίου 0,06 μ. Ἀκεραία. Ἀποκεκρουμένη εἰς μικρὸν τμήμα τοῦ χεῖλους. Πηλός ἐρυθρός, ἀνωμάλου ὀπτήσεως. Ἐπίχρισμα ὑπόλευκον. Χειροποίητος. Λαβὴ ταινιοειδής.

Χρονολόγησις : YE I.

80. Ἀρύταινα. Ἀριθ. εὑρ. Π 260 (Πί ν. 19 α) Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 καὶ σ. 11). Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,024 μ., μετά λαβῆς 0,05 μ., διάμ. στομίου 0,065 μ. Ἀκεραία ἀλλ' ἀποκεκρουμένη κυρίως κατὰ τὰ χεῖλη. Πηλός ἐρυθρός. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλός χρώματος. Χειροποίητος. Λαβὴ ταινιοειδής.

Χρονολόγησις : YE I.

81. *Ἀρύταινα*. Ἀριθ. εὐρ. Π 41 (Πί ν. 19 β). Ἐκ τάφου ΣΤ' (Σχ έ δ. 1, 12). Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,047 μ., μετὰ λαβῆς 0,10 μ., διάμ. στομίου 0,102 μ. Ἀκεραία. Συγκεκολλημένη μόνον κατὰ τὴν λαβὴν ἐκ τεσσάρων τεμαχίων. Πηλὸς ἐρυθρός. Ἐπίχρισμα ὑπόλευκον. Χειροποίητος. Λαβὴ ταινιοειδής, λίαν ὑπερυψωμένη.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

82. *Ἀρύταινα*. Ἀριθ. εὐρ. Π 32 (Πί ν. 19 γ). Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,06 μ., μετὰ λαβῆς συμπεπληρωμένης 0,11 μ., διάμ. 0,09 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πέντε τεμαχίων. Ἐλλιπὴς κατὰ τὸ μέγιστον τῆς λαβῆς καὶ μικρὸν τμήμα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρός, ἀκάθαρτος μετὰ μαρμαρυγίου. Χειροποίητος. Λαβὴ ταινιοειδής.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

83. *Ἀρύταινα*. Ἀριθ. εὐρ. Π 10 (Πί ν. 19 ε). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 καὶ σ. 11) Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,055 μ., διάμ. στομίου 0,108 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πέντε τεμαχίων. Ἐλλιπὴς κατὰ τὴν λαβὴν καὶ μέγα μέρος τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ἀκάθαρτος φαιός. Χειροποίητος.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Blegen, Korakou, σ. 19, εἰκ. 26.

84. *Μόνωτον ἀγγεῖον (ἀρύταινα)*. Ἀριθ. εὐρ. Π 43 (Πί ν. 19 ζ). Ἐκ τάφου Ι (Σχ έ δ. 1, 20). Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,05 μ., μετὰ λαβῆς 0,07 μ., διάμ. στομίου 0,073 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς τμήμα τῶν χειλέων μετὰ τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς φαιός, ἀκάθαρτος, ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Χειροποίητον, χονδροειδές, ἀκανονίστου σχήματος. Λαβὴ ταινιοειδής.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

85. *Ἀρύταινα (χειροποίητος)*. Ἀριθ. εὐρ. Π 47 (Πί ν. 19 ζ'). Ἐκ τάφου Η (Σχ έ δ. 1, 15). Ὑψ. 0,065 μ. ἄνευ λαβῆς, μετὰ λαβῆς 0,125 μ., διάμ. στομίου 0,098 μ. Ἀκεραία. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Λαβὴ ταινιοειδής, κατακόρυφος καὶ λίαν ὑπερυψωμένη, φέρουσα κατὰ μήκος τῆς ράχεως αὐτῆς εὐρεῖαν ἀβαθὴ αὐλακα. Κοιλία βαθεῖα. Ἴχνη καστανοφαίου χρώματος ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι (;). Πρβλ. Blegen, Zygouries, σ. 142, εἰκ. 133.

86. *Ἀμφορεύς*. Ἀριθ. εὐρ. Π 42 (Πί ν. 20 α). Ἐκ τάφου ΙΓ (Σχ έ δ. 1, 24). Ὑψ. 0,187 μ., διάμ. στομ. 0,105 μ. Ἀκέραιος. Συγκεκολλημένος ἐκ δύο μικρῶν τεμαχίων κατὰ τὰ χεῖλη. Ἀποκεκρουμένος κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν χειλέων, πλὴν μικροῦ τμήματος, καὶ τμήματα τῆς κοιλίας. Πηλὸς ἐρυθρόφαιος. Ἐπίχρισμα φαιόν. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς, ὀριζόντιοι κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Ὀλίγον κάτωθεν τοῦ λαιμοῦ ἐπὶ ἑκατέρας τῶν ὀψεων, ἀνά ἓν οὖς πλαστικῶς δεδηλωμένον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶν χειλέων αὐλαξ. Κοιλία σφαιρική, πεπιεσμένη - κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ λευκοῦ ἀμαυροχρώμου χρώματος. Περὶ τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ ταινία, κάτωθεν τῆς ὁποίας δύο ἐπάλληλοι σειραὶ ἐξ ὁμάδων ὁμοκέντρων τόξων, ἐκάστης σειρᾶς ὀριζομένης κάτωθεν ὑπὸ διπλῆς ταινίας.

Χρονολόγησις : ΜΕ. Πρβλ. ἀγγεῖον παρεμφεροῦς σχήματος καὶ διακοσμῆσεως : Karo, Schachtgräber, πίν. 172, ἀριθ. 858.

87. *Δίωτον ἀγγεῖον* Ἀριθ. εὐρ. Π 36 (Πί ν. 20 δ). Ἐκ τάφου ΙΔ (Σχ έ δ. 1, 26) : Ὑψ. 0,12 μ., διάμ. στομίου 0,077 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς μέγα τμήμα τοῦ λαιμοῦ, τμήμα τῆς μιᾶς τῶν λαβῶν καὶ τμήματα τῆς κοιλίας. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς κατακόρυφοι. Κοιλία πεπιεσμένη ὠοειδής - κωνική. Τοιχώματα λαιμοῦ σχεδὸν κατακόρυφα. Ἄνευ χειλέων.

Διακόσμησις : ὑπολείμματα φαιῶν ταινιῶν.

Χρονολόγησις : ME - YE I.

88. *Ἀμφορεύς*. Ἀριθ. εὐρ. Π 53 (Π ί ν. 20 β). Ὑψ. 0,45 μ., διάμ. κοιλίας 0,40 μ., διάμ. στομίου 0,14 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ, τῆς κοιλίας, τμήμα τῆς ἐτέρας τῶν λαβῶν καὶ τῆς βάσεως. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα ὑποκίτρινον. Λαβαὶ δακτυλιοειδεῖς, ὀριζόντιοι κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Παρὰ τὴν βάσιν τῶν σκελῶν ἐκάστης λαβῆς ὀπή. Κοιλία ὠοειδής.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Παχεῖα ταινία τοῦ χρώματος τοῦτου περιβάλλει τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ καὶ ὁμοία παράλληλος πρὸς αὐτὴν τὸ κάτωθεν τῶν λαβῶν τμήμα τῆς κοιλίας. Αἱ δύο αὗται ταινίαι συνδέονται δι' ἐτέρων κατακορύφων ταινιῶν, διατεταγμένων εἰς ἑξ ὁμάδας ἀνὰ τρεῖς, σχηματιζομένων οὕτω τριῶν τριγλῦφων καὶ δύο μετοπῶν ἐφ' ἐκάστης πλευρᾶς. Τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας, καλύπτεται ὁμοίως διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, ἐξιτήλου.

Χρονολόγησις : YE I. Ὁ τύπος καὶ ἡ διακόσμησις τοῦ ἀγγείου ἀνάγονται εἰς πρότυπα τῆς ME ἐποχῆς : Βλ. AE 1910, σ. 231, εἰκ. 22. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 24 καὶ 89.

89. *Δίωτον ἀγγεῖον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 34 (Π ί ν. 20 γ). Ὑψ. 0,149 μ., διάμ. στομίου συμπεπληρωμένου 0,088 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ μέγα τμήμα τοῦ λαιμοῦ, τμήμα τῆς βάσεως, ὡς καὶ μικρὰ τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπόλευκος. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς, κατακόρυφοι. Λαιμὸς ἄνευ χειλέων. Τοιχώματα λαιμοῦ σχεδὸν κατακόρυφα.

Ἄνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : YE I - II.

90. *Ἀμφορεύς*. Ἀριθ. εὐρ. Π 46 (Π ί ν. 20 ε). Ὑψ. 0,195 μ., διάμ. στομίου 0,095 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ, τῶν λαβῶν καὶ τῆς κοιλίας. Πηλὸς κίτρινος. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς κατακόρυφοι. Κοιλία ὠοειδής.

Διακόσμησις : Ἴχνη καστανοφαίου χρώματος ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ καὶ τῶν χειλέων, ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν λαβῶν καὶ ἐπὶ τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : YE III A - B.

91. *Ἀμφορεύς*. Ἀριθ. εὐρ. Π 77 (Π ί ν. 21 α). Ὑψ. 0,231 μ., διάμ. στομίου 0,12 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς μέγα τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, καθὼς καὶ εἰς τμήματα τῆς κοιλίας καὶ τῆς βάσεως. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα φωτεινότερας ἀποχρώσεως Λαβαὶ ὀριζόντιοι, δακτυλιοειδεῖς. Παρὰ τὴν βάσιν τῶν σκελῶν ἐκάστης λαβῆς διαμπερὴς ὀπή. Κοιλία ὠοειδής ἐλαφρῶς πεπιεσμένη.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανομέλανος χρώματος. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν λαβῶν διαστήματα κατακόρυφοι παχεῖαι γραμμαὶ, ἀκανονίστου ὕψους, ἐκφυόμεναι κάτωθεν ἐκ ταινίας. Ἐπὶ τοῦ παρὰ τὴν βάσιν τμήματος τῆς κοιλίας, τριπλῇ ταινία. Ἐπὶ τῶν λαβῶν ἐγκάρσiai παχεῖαι γραμμαὶ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, μετὰ μικροῦ τμήματος τῶν ὤμων.

Χρονολόγησις : YE III A - B (;).

92. *Ἀμφορεύς*. Ἀριθ. εὐρ. Π 66 (Π ί ν. 21 β). Ὑψ. 0,156 μ., διάμ. στομίου 0,097 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς μικρὰ τμήματα τοῦ λαιμοῦ καὶ τῶν χειλέων, τμήματα τῆς κοιλίας καὶ καθ' ὅλην τὴν βάσιν. Συμπεπληρωμένος διὰ γύψου.

Πηλός υπέρυθρος. Λαβαί κατακόρυφοι ταινιοειδείς. Κοιλία ώσειδής. Έφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας ὑπολείμματα μελανοφαίου χρώματος.

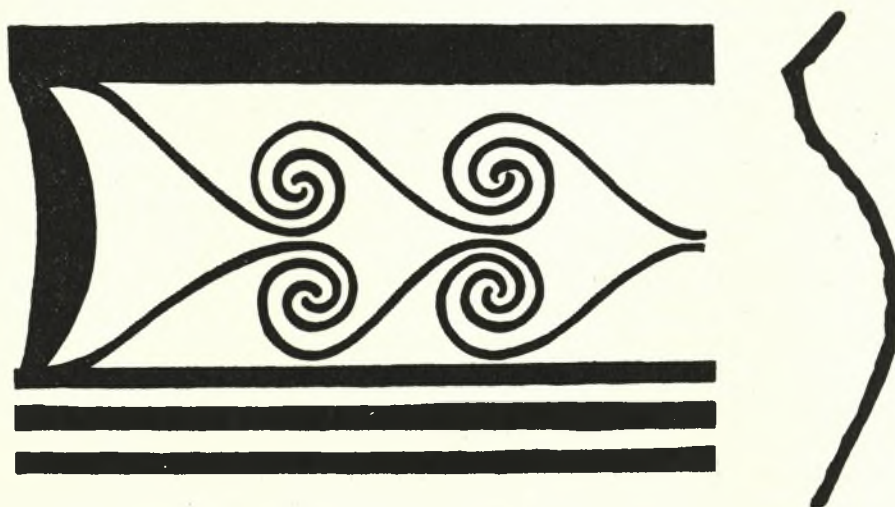
Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Β.

93. *Πίθος*. Ἀριθ. εὐρ. Π 64 (Π ί ν. 21 γ). Ύψ. 0,50 μ., διάμ. στομίου 0,325 μ. Ἐλλιπής κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου καὶ μικρὸν τμήμα τοῦ κακῶς διατηρουμένου ἐτέρου ἡμίσεος. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Χειροποίητος, ἀμελοῦς κατασκευῆς. Πηλός ἐρυθρός, χονδρόκοκκος, ἀκάθαρτος, κακῆς ὀπτήσεως. Λαβαὶ ὀριζόντιοι, δακτυλιοειδείς κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Κοιλία ώσειδής.

Ἄνευ διακοσμῆσεως.

Χρονολόγησις : ΜΕ - ΥΕ Ι. Πρβλ. Blegen, Korakou, σ. 32, εἰκ. 46 καὶ Goldmann, Eutresis, σ. 176, εἰκ. 244, 1.

94. *Κρατήρ*. Ἀριθ. εὐρ. Π 1 (Π ί ν. 21 δ καὶ Σ χ έ δ). 2. Ύψ. 0,34 μ., διάμ. στο-

Σχέδ. 2. Τὸ κόσμημα τοῦ κρατήρος τοῦ Π ί ν. 21 δ

μίου 0,355 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς τμήματα τῶν χειλέων καὶ τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένος διὰ γύψου. Πηλός ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλός χρώματος. Λαβαὶ ταινιοειδείς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τῆς κοιλίας ὑπολείμματα διακοσμητικῆς ζώνης ἐκ δύο σειρῶν τρεχούσης σπείρας, σχηματίζουσιν ἐσχηματοποιημένα φύλλα κισσοῦ, ἀνὰ πέντε ἐφ' ἐκάστης πλευρᾶς. Κάτωθεν τῆς διακοσμητικῆς ταύτης ζώνης τριπλῇ ταινία. Ὑπολείμματα τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος ἐπὶ τῶν χειλέων ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ράχεως τῶν λαβῶν, ἐφ' ὧν ἀνὰ δύο κατὰ μήκος ταινίαι, συνδεόμεναι κατὰ διαστήματα διὰ τριῶν ἐτέρων λοξῶν ἐπὶ τῆς μιᾶς, καὶ ὀριζοντίων ἐπὶ τῆς ἐτέρας. Ἐπὶ τοῦ κάτωθεν ἐκάστης λαβῆς τμήματος τῆς κοιλίας, πεταλοειδής ταινία. Ὑπολείμματα ζώνης ἄνωθεν τῆς δισκοειδοῦς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, ἔ.δ. σ. 23, εἰκ. 4, τύπος 8 (διὰ τὸ σχῆμα) καὶ σ. 357, εἰκ. 60, ἀριθ. 46, σχέδ. 38 (διὰ τὸ κόσμημα).

95. *Ρυτόν*. Ἀριθ. εὐρ. Π 70 (Π ί ν. 22 α). Ἐκ τάφου ΙΒ (Σ χ έ δ. 1, 22α). Ύψ. 0,248 μ., διάμ. στομίου 0,105 μ. Συγκεκολλημένον ἐξ ἐξ τεμαχίων κατὰ τὸ ἀνώτερον

τμήμα. Ἐλλιπές κατά τὸ ἄκρον τῆς ἐκροῆς καὶ τὴν λαβὴν καὶ μικρὸν τμήμα τοῦ χείλους. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος, Ἐπίχρυσμα ὠχροκίτρινον.

Ἡ διακόσμησις διὰ ἐρυθροφαίου ἢ καστανοφαίου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἡ διακόσμησις ἐξ ἐξ παχειῶν ταινιῶν κατανεμημένων κατὰ διαστήματα, τῶν ἐνδιαμέσων κενῶν πληρουμένων δι' ἐπαλλήλων γραμμῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὥς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὥς καὶ τὸ κατώτατον τμήμα τοῦ ἀγγείου.

Χρονολόγησις : YE III A. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 71 κ.ἐ. καὶ 93, τύπος 199 καὶ 238.

96. Ὑδρία. Ἀριθ. εὐρ. Π 76 (Π ί ν. 22 β). Ὑψ. 0,223 μ., διάμ. στομίου 0,074 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Εἰς τινὰ τμήματα ἀποκεκρουμένη. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρυσμα ὑποκίτρινον. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς. Κοιλία πεπιεσμένη ὠσειδῆς. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ εἰς τὴν κοιλίαν δηλοῦται διὰ δακτυλοειδοῦς ἐξάρσεως. Ἐν τῷ μέσῳ καὶ κατὰ μῆκος τῆς κατακορύφου λαβῆς αὐλαξ. Βάσις δισκοειδῆς. Χεῖλη παχέα. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη ὀριζόντιος.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου τμήματος τοῦ λαιμοῦ, ἀνὰ μία παχεῖα ταινία καὶ ἐπὶ τῆς κοιλίας τέσσαρες, ἀνὰ δύο ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῶν λαβῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὥς ἄνω χρώματος καλύπτεται ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τῶν χειλέων, ὥς καὶ ἡ ράχις τῶν λαβῶν.

Χρονολόγησις : YE III B. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 35, εἰκ. 7, τύπος 109.

97. Δίωτον ἀγγεῖον. Ἀριθ. εὐρ. Π 16 (Π ί ν. 22 γ). Ὑψ. 0,085 μ., διάμ. στομίου 0,063 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πέντε τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, τῆς κοιλίας καὶ τὴν ἐτέραν τῶν λαβῶν. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένον κατὰ τὰ χεῖλη καὶ τὴν βάσιν. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοῦ χρώματος καλύπτοντος ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀγγείου ἐξωτερικῶς, ὥς καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τῶν χειλέων. Ἐπὶ τῶν ὧμων κόσμημα ἐξίτηλον ἐπιθέτου ὑπολεύκου χρώματος, ἐκ σειρᾶς ἐλλειψοειδῶν κύκλων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων στιγμή. Ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τοῦ κοσμήματος τούτου λεπτὴ ταινία τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

Χρονολόγησις : ME - YE I.

98. Δίωτον τριποδικὸν ἀγγεῖον. Ἀριθ. εὐρ. Π 259 (Π ί ν. 22 δ). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 καὶ σ. 11). Ὑψ. 0,065 μ., διάμ. στομίου 0,045 μ. Ἀκέραιον. Ἀποκεκρουμένον εἰς τμήματα τῶν χειλέων καὶ τοὺς πόδας. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρυσμα ὑπόλευκον. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς ὀριζόντιοι κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Κοιλία ἀμφικωνικὴ ἀκανόνιστος. Πέριξ τῆς βάσεως τριγωνικῶς διατεταγμένα τρία ζεύγη ποδῶν, σφριζομένων κατὰ τὸ ἀνώτερον αὐτῶν τμήμα.

Χρονολόγησις : YE I.

99. Δίωτον ἀγγεῖον. Ἀριθ. εὐρ. Π 56 (Π ί ν. 22 ε). Ὑψ. 0,07 μ., διάμ. στομίου 0,048 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς κατὰ τὴν ἐτέραν τῶν λαβῶν καὶ κατὰ μέγα τμήμα τῆς κοιλίας μετὰ τῆς βάσεως. Πηλὸς ἐρυθρὸς. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς ὀριζόντιοι κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Κοιλία ἀμφικωνικὴ.

Ἄνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : YE I. Ἐπιβίωσις ME τύπου.

100. *Δίωτον άγγειον*. Άριθ. εύρ. Π 13 (Π ί ν. 22 ζ'). Ύψ. 0,075 μ., διάμ. στομίου 0,034 μ. Συγκεκολλημένον έκ τριών τεμαχίων. Έλλιπές εις μέγα μέρος τών χειλέων και έλάχιστον τής κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διά γύψου. Πηλός έρυθρός. Κοιλία ώσειδής πεπιεσμένη. Λαβαί δακτυλιοειδείς όριζόντιοι.

Άνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α (;)

101. *Δίωτον άγγειον χυτροειδές*. Άριθ. εύρ. Π 30 (Π ί ν. 23 α). Ύψ. 0,06 μ., διάμ. στομίου 0,048 μ. Άκέραιο. Άποκεκρουμένον κατά τά χείλη. Πηλός έρυθρός ακάθαρτος. Λαβαί ταινιοειδείς κατακόρυφοι. Κοιλία σφαιρική.

Άνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α (;).

102. *Μόνωτον σκυφοειδές άγγειον*. Άριθ. εύρ. Π 19 (Π ί ν. 23 β). Έκ τάφου Ε (Σ χ έ δ. 1, 10). Ύψ. άνευ λαβής 0,053 μ., διάμ. στομίου 0,093 μ. Έλλιπές μόνον κατά τήν λαβήν, συμπεπληρωμένην διά γύψου και δύο μικρά τμήματα τών χειλέων. Άποκεκρουμένον εις τι τμήμα τών τοιχωμάτων. Πηλός ώχροκίτρινος. Επίχρυσμα έξωτερικώς και έσωτερικώς, ούχι καλώς διατηρούμενον, έρυθρού ή καστανοφαίου χρώματος, ποικίλλοντος ένεκα άνομοιομερούς όπτήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι (;). Περί τής προελεύσεως του σχήματος του άγγείου έκ Κρήτης, βλ. Bosanquet, Palaikastro, σ. 61, εικ. 49 και σ. 35, εικ. 68.

103. *Μικρόν χυτροειδές άωτον άγγειον*. Άριθ. εύρ. Π 258 (Π ί ν. 23 γ). Ύψ. 0,033 μ., διάμ. στομίου 0,052 μ. Συγκεκολλημένον έκ τεσσάρων τεμαχίων. Έλλιπές εις τμήμα τών χειλέων και τής κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διά γύψου. Άποκεκρουμένον εις τμήματα τών χειλέων και τής κοιλίας. Πηλός έρυθρός, ακάθαρτος. Χειροποίητον.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι (;).

104. *Κύαθος*. Άριθ. εύρ. Π 253 (Π ί ν. 23 ζ'). Ύψ. 0,027 μ., διάμ. στομίου 0,08 μ. Συγκεκολλημένος έκ δύο τεμαχίων. Έλλιπής κατά τήν λαβήν και μέγα μέρος τών χειλέων μετά τής κοιλίας. Συμπεπληρωμένος διά γύψου. Άποκεκρουμένος εις τμήματα τής βάσεως. Πηλός ώχροκίτρινος. Κάτω επιφάνεια βάσεως σχεδόν χοανοειδής. Η έσωτερική και ή έξωτερική επιφάνεια καλύπτονται διά μέλανος χρώματος. Τοπικού έργαστηρίου.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α. βλ. Furumark, έ.ά. σ. 53, εικ. 15, τύπος 238.

105. *Κύαθος*. Άριθ. εύρ. Π 31 (Π ί ν. 23 ε). Ύψ. 0,04 μ., διάμ. στομίου 0,094 μ. Συγκεκολλημένος έκ τεσσάρων τεμαχίων. Έλλιπής κατά μέγα μέρος τών τοιχωμάτων. Συμπεπληρωμένος διά γύψου. Πηλός έρυθρός. Άνευ χειλέων. Λαβή δέν σφίζεται. Άνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α - Β. Πρβλ. Blegen, Korakou, σ. 59, εικ. 81 (ΥΕ ΙΙ) και Zygouries, σ. 88, εικ. 75 άριθ. 398 (ΠΕ)· του ίδιου, Prosymna ΙΙ, πίν. 35, εικ. 166, άριθ. 1138 (ΥΕ). Goldmann, Eutresis, σ. 152, εικ. 209 (ΜΕ). BCH 78 (1954), σ. 176, εικ. 31 (ΠΕ).

106. *Θήλαστρον*. Άριθ. εύρ. Π 39 (Π ί ν. 23 δ). Ύψ. άγγείου συμπεπληρωμένου άνευ λαβής 0,081 μ. Συγκεκολλημένον έκ τεσσάρων τεμαχίων. Έλλιπές εις τμήμα του λαιμού μετά τών χειλέων, τήν λαβήν, τὸ μέγιστον τής προχοής και μικρά μέρη τής κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διά γύψου. Άποκεκρουμένον εις τμήματα τής κοιλίας και τμήμα τής βάσεως. Πηλός υπέρυθρος. Επίχρυσμα καστανέρυθρον. Κοιλία ώσειδής - άμφικωνική.

Χρονολόγησις : ΥΕ II A - B. Πρβλ. Wace, Chamber Tombs, πίν. 52, 13. Furumark, ξ.ά. σ. 30, είκ. 5, τύπος 159.

107. Ψευδόστομος ἀμφορεύς. Ἀριθ. εὐρ. Π 296 (Π ί ν. 23 η). Ὑψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένου 0,107 μ. Σφάζεται μόνον κατὰ μικρὸν τμήμα τῆς ἐτέρας τῶν λαβῶν, εἰς τμήματα τῆς κοιλίας καὶ τὴν βάσιν (συνολικῶς πέντε τεμάχια). Συμπεπληρωμένος κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος διὰ γύψου. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Κοιλία σφαιρική. Βάσις δακτυλιοειδής.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροφαίου χρώματος. Περὶ τὸ μέσον τῆς κοιλίας τρεῖς ἐπάληλοι γραμμαὶ πλαισιούμεναι ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ ταινίας. Ἡ αὐτὴ διακόσμησις ἐπὶ τοῦ κατωτάτου παρὰ τὴν βάσιν τμήματος τῆς κοιλίας. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται ἡ λαβὴ καὶ ὁ δακτύλιος τῆς βάσεως ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : ΥΕ III B.

108. Σκύφος. Ἀριθ. εὐρ. Π 6 (Π ί ν. 23 ζ). Ὑψ. (ἀγγείου συμπεπληρωμένου) 0,115 μ., διάμ. στομίου 0,150 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς κατὰ τὸ μέγιστον τμήμα τῶν χειλέων καὶ τῆς κοιλίας, ὡς καὶ τὴν ἐτέραν τῶν λαβῶν. Συμπεπληρωμένος διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένος εἰς τμήματα τῆς λαβῆς, τῆς κοιλίας καὶ τῆς βάσεως. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Λαβαὶ καὶ βάσις δακτυλιοειδεῖς. Ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ὑπολείμματα καστανοφαίου ἐπιχρίσματος.

Χρονολόγησις : ΥΕ III B.

109. Δύο θραύσματα κεράμων. Ἀριθ. εὐρ. Π 407 (Π ί ν. 25 α). Ἐκ τάφου ΙΔ (Σχέδ. 1, 27). Πηλὸς χονδρόκοκκος α. ἐρυθρὸς β. ἐρυθρόφαιος.

Χρονολόγησις : ΥΕ I.

110. Βάσις ἀγγείου μετὰ μικροῦ τμήματος τῆς κοιλίας. Ἀριθ. εὐρ. Π 288 (Π ί ν. 25 α). Διάμ. βάσεως 0,084 μ. Πηλὸς ἐρυθρόφαιος, ἀκάθαρτος, χονδρόκοκκος.

Χρονολόγησις : ΜΕ.

111. Βάσις ἀγγείου μετὰ μικροῦ τμήματος τῆς κοιλίας. Ἀριθ. εὐρ. Π 289 (Π ί ν. 25 α). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,045 μ., διάμ. βάσεως 0,05 μ. Πηλὸς ἐρυθρόφαιος, χονδρόκοκκος, ἀκάθαρτος.

Χρονολόγησις : ΜΕ.

112. Θραῦσμα ἐκ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος κύλικος, μετὰ λαβῆς. Ἀριθ. εὐρ. Π 290 (Π ί ν. 25 α). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,09 μ. Μέγ. σφζ. μήκ. 0,13 μ. Πηλὸς ἐρυθροφαίου χρώματος, χονδρόκοκκος, ἀκάθαρτος. Γωνιώδης θλάσις, ὀλίγον κάτωθεν τῆς λαβῆς.

Χρονολόγησις : ΜΕ.

Τὰ ὑπ' ἀριθ. κατ. 110 - 112 προέρχονται ἐκ τοῦ ὑπερθεν τοῦ τύμβου λόφου Κλειδί (βλ. πρόσθεν σ. 7).

113. Θραῦσμα ἐκ τῆς κοιλίας χειροποιήτου ἀγγείου μετὰ τμήματος τῶν χειλέων καὶ τῆς λαβῆς. Ἀριθ. εὐρ. Π 403 (Π ί ν. 24 α). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,086 μ. Πηλὸς ἐρυθρὸς χονδρόκοκκος.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανεύθρου χρώματος. Διὰ τοῦ χρώματος τούτου καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐξωτερικῶς καὶ τμήμα περὶ τὴν λαβήν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶν χειλέων κατὰ διαστήματα « πινελιᾶς » τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος. Κάτωθεν τῆς λαβῆς τμήμα ταινίας καὶ δεξιὰ αὐτῆς τμήμα παχείας τεθλασμένης γραμμῆς. Τμήμα ταινίας σφάζεται καὶ ἐσωτερικῶς τοῦ ἀγγείου.

Χρονολόγησις : Ὑστέρα ΜΕ ἐποχή.

114. Δεκατρία θραύσματα ἐκ μεγάλων ἀγγείων, φέροντα ἀμαυρόχρωμον διακόσμη-

σιν ἐκ ταινιδῶν καστανοφαίου χρώματος. Ἀριθ. εὐρ. Π 404 (Π ί ν. 24 α). Πηλὸς ἐρυθρός, ἐρυθρωπὸς ἢ ὠχροκίτρινος.

Χρονολόγησις : Ὑστέρα ΜΕ ἐποχή.

115. Ἐνδεκα θαυύσματα ἀνήκοντα εἰς λαβὰς κατὰ τὸ πλεῖστον μεγάλων χειροποιήτων ἀγγείων. Ἀριθ. εὐρ. Π 405 (Π ί ν. 24 β). Πηλὸς ἐρυθρωπὸς, τῶν πλείστων χονδρόκοκκος καὶ ἀκάθαρτος. Ἐπ' αὐτῶν οὐδὲν ἵχνος διακοσμήσεως σφύζεται.

Χρονολόγησις : Ὑστέρα ΜΕ ἐποχή.

116. Δεκατρία ὄστρακα μεγάλων χειροποιήτων ἀγγείων. Ἀριθ. εὐρ. Π 406 (Π ί ν. 24 γ). Πηλὸς χονδρόκοκκος, ἐρυθρωπὸς, φαιὸς ἢ ὠχροκίτρινος. Ἄνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : Ὑστέρα ΜΕ ἐποχή.

117. Ἑπτὰ ὄστρακα φέροντα διακόσμησιν ἐξ ἐγχαράκτων γραμμῶν. Ἀριθ. εὐρ. Π 408 (Π ί ν. 24 δ). Πηλὸς χονδρόκοκκος, ἀκάθαρτος, ἐρυθρόφαιος, ἐρυθρὸς ἢ φαιός.

Χρονολόγησις : Ὑστέρα ΜΕ ἐποχή.

118. Κιβώτιον περιέχον ὄστρακα ΜΕ καὶ Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς. Ἀριθ. εὐρ. Π 266.

119. Τρεῖς σφόνδυλοι ἐκ πηλοῦ. Ἀριθ. εὐρ. Π 409 (Π ί ν. 25 β) : α. Σφόνδυλος ἀκανονίστου σχήματος. Ἐκ τάφου Δ (Σ χ έ δ. 1,7). Ὑψ. 0,024 μ. Πηλὸς ἀκάθαρτος ἐρυθρόφαιος. Ἐπίχρισμα μέλανος χρώματος. Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

β. Σφόνδυλος κωνικοῦ σχήματος. Ἐκ τάφου Ε (Σ χ έ δ. 1,11). Ὑψ. 0,018 μ. Πηλὸς μελανοφαίου χρώματος. Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

γ. Σφόνδυλος εἰς σχῆμα κολούρου κώνου. Ἐκ τάφου Ε (Σ χ έ δ. 1,11). Ὑψ. 0,04 μ. Πηλὸς ἀκάθαρτος, ἐρυθροῦ χρώματος. Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

120. Σφόνδυλος ἐκ στεατίτου. Ἀριθ. εὐρ. Α 28 (Π ί ν. 25 β). Ἐκ τάφου Ζ (Σ χ έ δ. 1,13). Ὑψ. 0,016 μ. Κωνικοῦ σχήματος.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α - Β.

121. Τεμάχιον λαβῆς χαλκοῦ μαχαιριδίου μετὰ τριῶν ἡλων. Ἀριθ. εὐρ. Μ 100 (Π ί ν. 25 γ). Ἐκ τάφου Δ (Σ χ έ δ. 1,8). Μέγ. σφζ. μήκ. 0,031 μ., μέγ. σφζ. πλ. 0,02 μ.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι (;).

Ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν πολυαρίθμων ἀγγείων καὶ ὀστράκων τοῦ τύμβου, προκύπτει ὅτι ταῦτα ἀντιπροσωπεύουν ἀδιαλείπτως ὅλας τὰς φάσεις ἐξελίξεως τῆς ἀγγειοπλαστικῆς καὶ ἀγγειογραφίας ἀπὸ τῆς ὑστέρας μεσοελλαδικῆς μέχρι καὶ τῆς ὑστέρας μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

Ἐκ τῶν μεσοελλαδικῶν ἀγγείων ἢ ὀστράκων, ἀμαυροχρώμου ἢ ἐγχαράκτου διακοσμήσεως (ἀριθ. κατ. 86, 1,2, 113 - 117), τινὰ καταλέγονται μεταξὺ τῶν ἀρίστων δειγμάτων τῆς μεσοελλαδικῆς κεραμικῆς.

Μεταξὺ τῶν ἀγγείων ἐξ ἄλλου τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ὑπεροχὴ εἰς ποσότητα ἐκείνων τῆς παλαιότερας περιόδου (ΥΕ Ι - ΙΙ), ἀποτελούντων περίπου τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου τῶν ἀγγείων τοῦ τύμβου, ὁμοίως δὲ εἰς ποιότητα, τῶν πλείστων ἀρίστης τέχνης, τινῶν μάλιστα ἐκ τῶν ὠραιότερων τῆς περιόδου ταύτης (π.χ. τὰ ὑπ' ἀριθ. κατ. 3, 16, 4 κ.ἄ.) ἀντιθέτως, τὰ ἀγγεῖα τῆς ὑστέρας περιόδου (ΥΕ ΙΙ Α - Β) εἶναι μετρίας ποιότητος, πολλὰ δὲ καὶ παρημελημένης ἐργασίας.

Ἄξιον προσοχῆς εἶναι ὅτι ἐκ τῶν ἀγγείων τοῦ τύμβου τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, οὐδὲν δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ χρονολογηθῇ εἰς τὴν ὑστέτην αὐτῆς φάσιν (ΥΕ ΙΙΙ

Γ), με την έναρξιν τῆς ὁποίας— ἢ τὸ τέλος τῆς προηγούμενης (ΥΕ ΙΙ Β) — περατοῦνται, ὡς φαίνεται, ἡ ἱστορία τοῦ τύμβου.

Ἡ ἀρίστη ποιότης τῶν ἀγγείων τῆς μεσοελλαδικῆς καὶ τῶν παλαιότερων φάσεων τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, ἐξ ὧν τινα ἐντοπίας παραγωγῆς, προδίδει, ἄγνωστον μέχρι σήμερον, ἀνθησιν πολιτισμοῦ κατὰ τὰς περιόδους ταύτας εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σαμικοῦ, ἀντίστοιχον πρὸς τὴν ἀνθησιν τῆς περιοχῆς τῆς Πυλίας, καταδειχθεῖσαν διὰ τῶν αὐτόθι ἐλληνοαμερικανικῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας.

Τέλος, ἡ ὑπαρξίς ἐντὸς τοῦ τύμβου, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀγγείων μεσοελλαδικῆς ἐποχῆς, ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐτέρων ἀνηκόντων εἰς τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς μεσοελλαδικῆς εἰς τὴν ὑστεροελλαδικὴν ἐποχὴν (ἀριθ. κατ. 3, 10, 11, 42, 57, 78, 87, 93, 97) πρὸς δὲ ἐτέρων μυκηναϊκῶν ἀποτελούντων σαφῆ ἐπιβίωσιν ἢ ἐξέλιξιν μεσοελλαδικῶν τύπων (ἀριθ. κατ. 12, 15, 27, 30, 45, 56, 88, 99), δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς συμβολὴ εἰς τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τονιζομένην στενὴν σχέσιν τῶν δύο πολιτισμῶν καὶ τῶν φορέων των, ὡς καὶ τὴν ὀργανικὴν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ μεσοελλαδικοῦ εἰς τὸν μυκηναϊκόν⁶.

Αὕτη αὕτη ἐξ ἄλλου ἡ κατασκευὴ τοῦ τύμβου, διὰ τῆς ὁποίας βεβαιοῦται ὅτι τὸ ἔθιμον ἐνταφιασμοῦ εἰς τύμβους περικλειομένους ὑπὸ περιβόλων, σύνηθες κατὰ τὴν πρωτοελλαδικὴν καὶ τὴν μεσοελλαδικὴν ἐποχὴν, δὲν εἶχεν ἐγκαταλειφθῇ οὔτε λησμονηθῇ κατὰ τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχὴν, ἐνισχύει ἔτι μᾶλλον τὴν ἀνωτέρω ἁποψιν.

Ἀνάλογα πρὸς τὸν τύμβον τοῦτον εἶναι ἴσως καὶ ἕτερα ταφικὰ συγκροτήματα, ὡς τοῦ περιβόλου Β τῶν Μυκηνῶν καὶ τοῦ περιβόλου Α, ἐπίσης δὲ πιθανώτατα καὶ τῶν τύμβων τοῦ Πέλοπος καὶ τοῦ τῆς Ἰπποδαμείας εἰς Ὀλυμπίαν⁷, τοῦ Νεοπτολέμου εἰς Δελφούς⁸, τοῦ Αἰακείου τῆς Αἰγίνης⁹, τοῦ τάφου τοῦ Ὀφέλτου καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Λυκούργου εἰς Νεμέαν¹⁰, τοῦ Αἰπύτου εἰς Ἀρκαδίαν¹¹, τοῦ τεμένους τοῦ Θησέως εἰς Πειραιᾶ¹².

Ὁ νεκρὸς τοῦ βαθύτερον ὄλων κειμένου τάφου ΙΔ, ἀνήκοντος εἰς τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς μεσοελλαδικῆς εἰς τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχὴν, ἀνῆκεν ἀσφαλῶς, ὁμοῦ μετὰ τῶν μετ' αὐτὸν ἐν συνεχείᾳ ἐνταφιασθέντων, εἰς ἐπιφανῆ μυκηναϊκὴν οἰκογένειαν ἢ δυναστείαν, ὡς συνάγεται ἐκ τῶν ἀρίστης ποιότητος καὶ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀγγείων τῆς παλαιότερας μυκηναϊκῆς περιόδου.

Μετὰ ποίων ἐπιφανῶν ἢ ποίου ἐπιφανοῦς νεκροῦ ἦτο γενικώτερον συνδεδεμένος κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὁ τύμβος τοῦ Σαμικοῦ, μᾶς πληροφοροῦν αἱ ἀρχαῖαι πηγαί.

6. Τελευταίως, Μ. Ἀνδρονίκου, Ἑλληνικά Ἐπιτάφια Μνημεῖα, ΑΔ 17 (1961/62), σ. 173 κ.έ.

7. Πaus. V 13, 1 κ.έ. καὶ VI 20, 7.

8. Πaus. X 24, 6.

9. Πaus. II 29, 8.

10. Πaus. II 15, 3.

11. Πaus. VIII 16, 3.

12. Ἀνδοκίδης I 45· C I G I, 103, 3. Milchhoefer, Zu den Karten v. Attika I 37 κ.έ. καὶ II 2, 12 κ.έ. RE 1, 2 λ. Heros σ. 2493. Περὶ ἐτέρων ἀναλόγων μνημείων εἰς Ἀττικὴν καὶ ἀλλαχοῦ βλ. Milchhoefer, ἔ. ἀ. 2, 13 κ.έ. καὶ RE ἔ. ἀ. Συστηματικὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος τοῦ τύμβου εἰς τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχὴν, βλ. Μ. Ἀνδρόνικον, ἔ. ἀ. σ. 152 κ.έ. Ἡ μελέτη αὕτη, καταλήγουσα εἰς τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ ἀνωτέρω συμπεράσματα (ἔ. ἀ. σ. 172 σημ. 93, ὅπου γίνεται μνεῖα τοῦ τύμβου Σαμικοῦ) καθιστᾷ περικτήν πλέον τὴν διεξοδικὴν θεμελίωσιν αὐτῶν, μολονότι εἰς τοῦτο ἀπέβλεπεν ἀρχικῶς καὶ ἡ παρούσα μελέτη.

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΙΑΡΔΑΝΟΥ

Εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ Σαμικοῦ ὁ Πausanίας (V 5, 7) πληροφορεῖ: « ἀναστρέψαντι δὲ αὐθις ἐπὶ τὸ Σαμικὸν καὶ διοδεύοντι τὸ χωρίον, Ἄνιγρος ποταμὸς ἐκδίδωσιν εἰς θάλασσαν ... ὁ δὲ Ἄνιγρος οὗτος ἐξ Ἀρκαδικοῦ μὲν κάτεισιν ὄρους Λαπίθου ». Ὁ ποταμὸς οὗτος περιέχων « ὕδωρ οὐκ εὐώδες, ἀλλὰ καὶ δύσοσμον δεινῶς » (ἐ.ἀ. 8) δέχεται χαμηλότερον τὰ ὕδατα καὶ ἄλλου ποταμοῦ τοῦ Ἀκίδαντος, τοῦ ὁποίου τὸ ἀρχαιότερον ὄνομα ἦτο Ἰάρδανος, ὡς ἐπληροφόρησε τὸν Pausanίαν (V 5, 9) « ἀνὴρ Ἐφέσιος »¹³.

Συνεχίζων τὴν ἐπίσκεψίν του ὁ Pausanίας γράφει (V 5, 11) ὅτι « οὐκ ἄπωθεν τοῦ ποταμοῦ (Ἀνίγρου) » καὶ « ἐν τῷ Σαμικῷ » ὑπάρχει σπήλαιον « καλούμενον Ἀνιγρίδων Νυμφῶν » καὶ ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ ἐτελοῦντο θεραπείαι ἐν συνδυασμῷ πρὸς λουτρὸν ἐντὸς τοῦ παραρρέοντος Ἀνίγρου, προσθέτει δὲ « ... ὃς δ' ἂν ἔχων ἄλφον ἢ λεύκην εἰς αὐτὸ (τὸ σπήλαιον) εἰσέλθῃ, πρῶτα μὲν ταῖς νύμφαις εὐξασθαι κατέστηκεν αὐτῷ καὶ ὑποσχέσθαι θυσίαν ὁποῖαν δὴ τινα, μετὰ δὲ ἀπομήσχει τὰ νοσοῦντα τοῦ σώματος· διανηξάμενος δὲ τὸν ποταμὸν ὄνειδος μὲν ἐκεῖνο κατέλιπεν τῷ ὕδατι αὐτοῦ, ὁ δὲ ὑγιής τε ἄνισι καὶ ὁμόχρως » (Paus. V 5, 11). Μετὰ τὴν διέλευσιν τοῦ Ἀνίγρου καὶ εἰς τὴν πρὸς Σαμικὸν κατεύθυνσιν, συνεχίζων ὁ Pausanίας (V 6, 1) τὴν περιγραφὴν του λέγει: « ἔστιν οὐ μετὰ πολὺ ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ χωρίον τε ὑψηλὸν καὶ πόλις Σαμία ἐπ' αὐτοῦ ». Τὴν Σαμίαν πόλιν ταυτίζει ὁ Pausanίας (ἐ. ἀ.) πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἀρήνην, τὸν δὲ Ἄνιγρον πρὸς τὸν ποταμὸν Μινύηιον, ἐπικαλούμενος τὸ χωρίον τῆς Ἰλιάδος Λ 723, ὅπου ἀναφέρονται ὁμοῦ ἡ Ἀρήνη καὶ ὁ Μινύηιος καὶ προσθέτει (V 6, 3) « τὰ δὲ ἐρείπια ταῦτα (τῆς Ἀρήνης) πλησιαιτάτα ἐστὶ τοῦ Ἀνίγρου ».

Τὰ ἀνωτέρω ἐπιβεβαιῶν ὁ Στράβων (H 347) ὁμιλεῖ καὶ διὰ τὸ παρὰ τὸ ἄντρον τῶν Ἀνιγρίδων Νυμφῶν κείμενον ἕτερον ἄντρον τῶν Ἀτλαντίδων « ἐν ᾧ τὰ περὶ τὰς Ἀτλαντίδας καὶ τὴν Δαρδάνου γένεσιν »¹⁴ καὶ ταυτίζει τὸ Σαμικὸν πρὸς τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ἀρήνης¹⁵, ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω χωρίον τῆς Ἰλιάδος λέγει « οὐδαμοῦ γὰρ σαφῶς εὐρίσκοντες ἐνταῦθα μάλιστα εἰκάζουσι τὴν Ἀρήνην, ὅπου καὶ ὁ παρακείμενος Ἄνιγρος ποταμὸς, καλούμενος πρότερον Μινύειος, δίδωσιν οὐ μικρὸν σημεῖον » (H 346, 19).

Δικαιολογημένως ὅθεν οἱ πλεῖστοι τῶν ἐρευνητῶν ταυτίζουν τὴν Σαμίαν ἢ Σαμικὸν τὸσον πρὸς τὴν Ἀρήνην, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Μάκιστον, διότι καὶ αἱ τρεῖς ὀνομασίαι πράγματι φαίνεται νὰ ἀφοροῦν εἰς τὸ αὐτὸ πόλισμα¹⁶. Σαφέστερον ὅλων διετύπωσε τὴν ἄποψιν ταύτην ὁ E. Curtius¹⁷, ὁ ὁποῖος γράφει: „ Das älteste Samos

13. Πρβλ. καὶ E. Curtius (Pelopon. 2, 82), ὁ ὁποῖος ταυτίζει τὸν Ἀκίδαντα πρὸς τὸν Ἀκίδοντα καὶ μνημονεύει τὴν ὑπὸ τοῦ Pausanίου συσχετίσιν τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰάρδανον. Περὶ τῆς κοίτης καὶ τῶν πηγῶν τοῦ Ἀκίδαντος βλ. Γ. Παπανδρέου, Ἡλειακά, σ. 200 κ.έ.

14. Ὁ Δάρδανος, υἱὸς τῆς Ἡλέκτρας, θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος (Ἀπολλοδ. III 12.1) δύναται ἴσως νὰ συσχετισθῇ πρὸς τὸν Ἰάρδανον· οὕτω Δίδυμος εἰς Σχόλ. εἰς Ἰλ. VII 135. Πρβλ. καὶ Fimmen, RE 9,1 εἰς λέξιν *Iardanos* στ. 749· ἐπίσης Curtius, Pelopon. II, σ. 80.

15. Στράβ. H 346, 19 « τὸ μὲν οὖν Σαμικὸν ἔστιν ἔρυμα, πρότερον δὲ καὶ πόλις Σάμος προσαγορευομένη διὰ τὸ ὕψος ἴσως ἐπειδὴ σάμους ἐκάλουν τὰ ὕψη· τάχα δὲ τῆς Ἀρήνης ἀκρόπολις ἦν τοῦτο... ».

16. Bursian, Geogr. v. Griechenen. II, σ. 282 κ.έ. Frazer, Pausan. III, σ. 480, Παπανδρέου, Ἡλειακά, σ. 194 κ.έ. Ἡ Ἡλεία διὰ μέσου τῶν αἰώνων, σ. 133 κ.έ. καὶ Doerpfeld AM 33 (1908), σ. 321 καὶ 38 (1913), 113 κ.έ.

17. Pelop. II, σ. 82 κ.έ.

war eine Ansiedlung der Epeer, welche man als Autochthonen betrachtete... Die Pylier darauf gründeten ebendasselbst Arene,, die Minyer bauten ihr Maki-stos. . . . bis zuletzt unter elischer Herrschaft die älteste Ortsname in der Form von Samikon oder Samia wiederauftauchte”.

Τὴν διαδοχικὴν ταύτην ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω φύλλων κατοχὴν τοῦ Σαμικοῦ, ὑπαινίσσονται πιθανῶς καὶ τὰ ἀγγεῖα τοῦ τύμβου, τὰ ὅποια ἀνήκουν, ὡς ἐδείχθη, εἰς τρεῖς τοῦλάχιστον περιόδους, τὴν μεσοελλαδικὴν καὶ τὴν μυκηναϊκὴν, παλαιότεραν καὶ νεωτέραν. Τὰ δύο σπήλαια τῶν Ἀνιγρίδων Νυμφῶν καὶ τῶν Ἀτλαντίδων ἔχουν ἀπὸ μακροῦ ὁρθῶς ταυτισθῇ πρὸς τὰ δύο σπήλαια νοτίως τοῦ Σαμικοῦ καὶ εἰς τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς λίμνης τοῦ Καϊάφα, κάτωθεν τῶν ἀποτόμων βραχωδῶν ἀπολήξεων τοῦ ὄρους Λαπίθου. Ἐντὸς τῶν σπηλαίων τούτων, ἀναβλύζουν καὶ σήμερον τὰ θειοῦχα ὕδατα τῶν πηγῶν των, προσελκύοντα κατ’ ἔτος χιλιάδας ἐπισκεπτῶν πρὸς ἴασιν¹⁸.

Ἐρείπια ἀρχαίου περιβόλου διεπίστωσεν ὁ Παπανδρέου εἰς τὸ πρὸ τῶν δύο σπηλαίων τμήμα τῆς σημερινῆς λίμνης Καϊάφα, ἐπίσης δὲ ἵχνη ἀγούσης πρὸς αὐτὰ ἀρχαίας ἀτραποῦ ἐπὶ τῶν παρὰ τὰ δύο σπήλαια προπόδων τῶν ἀποτόμων ἀπολήξεων τοῦ Λαπίθου¹⁹. Τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν τῶν ἀντρων τούτων, λέγει ὁ Στράβων (Η 346), παραλαμβάνει ὁ Ἀνιγρος, ὁ ὅποιος διασχίζων « βαθὺς » καὶ « ὕψις » τὴν πρὸς τὸ Σαμικὸν ἐκτεινομένην χαμηλὴν πεδιάδα, ἀνεκόπτετο πολλάκις ὑπὸ τῶν προσχώσεων τῆς ἀπὸ τῆς θαλάσσης συσσωρευομένης κατὰ μήκος τῆς ἀκτῆς ἄμμου καὶ ἐσχημάτιζεν ἔλη²⁰. Αἱ προσχώσεις αὗται, κατέστησαν εἰς μήκος πολλῶν χιλιόμετρων κατὰ τὸν Μεσαίωνα καὶ ἔκτοτε μέχρι σήμερον μόνιμοι, καλυπτόμεναι ὑπὸ πευκῶνων καὶ εἶναι τόσον ὀγκώδεις²¹, ὥστε φράσσουν τελείως τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ἐξοδὸν τοῦ ποταμοῦ, ὁ ὅποιος πλέον τροφοδοτεῖ τὴν οὕτω ὑπ’ αὐτοῦ σχηματισθεῖσαν λίμνην τοῦ Καϊάφα. Αἱ αὗται προσχώσεις προεκάλεσαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τὴν δημιουργίαν καὶ τῆς λίμνης τοῦ Σαμικοῦ, ἢ ὅποια κατέκλυσε τὴν αὐτόθι ἀρχαίαν πόλιν.

Ὁ ποταμὸς Ἀνιγρος εἶναι ἀσφαλῶς ὁ σήμερον ὀνομαζόμενος « Μαυροπόταμο », ὁ ὅποιος ἐκβάλλει εἰς τὴν λίμνην τοῦ Καϊάφα²². Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα διέσχισεν ἀσφαλῶς τὴν λωρίδα, τὴν ὁποίαν τώρα καταλαμβάνει ἡ ὁμώνυμος λίμνη καὶ ἐξέβαλλε ΝΔ. καὶ ἔναντι τοῦ Σαμικοῦ.

Συνεχίζων τὴν περιγραφὴν τοῦ Σαμικοῦ ὁ Στράβων (Η 347, 20) λέγει : « μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνιγροῦ καὶ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ρεῖ, ὁ τοῦ Ἰαρδάνου λειμὼν δαίκνυται καὶ τάφος· καὶ Ἀχαιοὶ εἰσὶ δὲ πέτραι ἀπότομοι τοῦ αὐτοῦ ὄρους ὑπὲρ ὧν ἡ Σάμος, ὡς ἔφαμεν γέγονε πόλις ». Δοθέντος ὅθεν ὅτι ὁ Ἀνιγρος πηγάζει ἐκ τοῦ ὑπερκειμένου τοῦ Καϊάφα ὄρους Λαπίθου²³ ἢ θέσις τοῦ λειμῶνος καὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἰαρδάνου δέον ὅπως ἀναζητηθῇ πέραν τῶν ἀνωτέρω ἀρχαίων σπηλαίων κατὰ τὴν ΒΔ. προέκτασιν τοῦ ἀρχαίου ροῦ τοῦ Ἀνιγροῦ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ μάλιστα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σαμικοῦ « μεταξὺ τοῦ Ἀνιγροῦ καὶ τοῦ ὄρους »²⁴. Αἱ ἀναφερόμεναι μετ’ αὐτῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω

18. Frazer, Pausan. III, σ. 478 κ.ἐ. Graefinghoff, AM 38 (1913), πίν. 4.

19. Ἡλεικά, σ. 198 καὶ Ἡλεία διὰ μέσου τῶν αἰώνων, σ. 61. Ἐπίσης Sperling, ἔ.ἀ. σ. 81 ἀρ. 7.

20. Βλ. καὶ Πανσ., V 5,7.

21. Olympia, Textb. I (Partsch), σ. 14. Doerpfeld AM 33 (1908), σ. 322 καὶ 38 (1913), σ. 110 κ.ἐ.

22. Leake, Travels in the Morea I, 54. Frazer, Paus. III, σ. 478.

23. E. Curtius, Pelopon., σ. 2,82. Frazer, Paus. III, σ. 478.

24. Ὁ Στράβων ἐν Η 348,21 ἀναφέρει ἐκ νέου τὸν τάφον τοῦ Ἰαρδάνου, τὴν φορὰν ταύτην ἐντοπίζων τοῦτον εἰς ἄλλην θέσιν, πλησίον τοῦ Λεπρέου. Τὸ χωρίον ὁμῶς τοῦτο εἶναι πλήρες ἀσφαπειῶν. Βλ.

χωρίον τοῦ Στράβωνος «Ἀχαιαὶ πέτραι» ὑπεράνω τῶν ὁποίων («ὑπὲρ ὧν») ἔκειτο ἡ ἀκρόπολις τοῦ Σαμικοῦ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ἄλλαι ἀπὸ τοὺς ἀποτόμους λόφους τοῦ Κλειδίου — ἀρχικῶς ἀποτελούντων ἐνιαῖον λόφον καὶ διαχωρισθέντων κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους — ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ περίξ τῶν ὁποίων εὐρέθησαν ἀξιόλογα ἐρείπια καὶ δοστρακα προϊστορικῶν χρόνων²⁵. Τὸν λόφον Κλειδί ἐννοεῖ ἄνευ ἀμφιβολίας ὁ Στράβων (H 347, 20), ὅταν ὀλίγον περαιτέρω ὁμιλῇ περὶ τοῦ «ὕψηλοῦ λόφου», ὁ ὁποῖος «ὑπέρκειται» τοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν κειμένου Ποσειδίου ἄλσους καὶ ἐμποδίζει τὴν ἐκ τῆς θαλάσσης θέαν τοῦ Σαμικοῦ «ὧν ἐπίπροσθεν αὐτοῦ», μολονότι δὲν συσχετίζει τοῦτον πρὸς τὰς Ἀχαιᾶς πέτρας²⁶. Δὲν φαίνεται ὅθεν ὀρθῇ ἡ μέχρι τοῦδε προτεινομένη τοποθέτησις τῶν «Ἀχαιῶν πετρῶν» εἰς τοὺς ΝΑ. τοῦ Κλειδίου καὶ ἄνωθεν τοῦ σπηλαίου τῶν Ἀνιγρίδων Νυμφῶν ἀποτόμους βράχους²⁷.

Τὰ ἀνωτέρω συμπεράσματα ἐπιβεβαιοῦν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ «Ἐφεσίου ἀνδρὸς» (Παυσ. V 5, 9) ταύτισιν τοῦ Ἀκίδαντος πρὸς τὸν Ἰάρδανον²⁸, ἐπειδὴ οὕτω ὁ τελευταῖος τοποθετεῖται παρὰ τὸ Σαμικὸν καὶ ἐπομένως πλησίον τοῦ «λειμῶνος» καὶ τοῦ «τάφου» τοῦ ὁμωνύμου ἥρωος²⁹.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, προκύπτει ὅτι ὁ λειμῶν καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἰαρδάνου — ἀνάλογοι πρὸς ἱερὰ ἄλση καὶ τάφους ἄλλων ἡρώων —, τοὺς ὁποίους ἐδειξαν εἰς τὸν Στράβωνα οἱ ἐντόπιοι ἐξηγηταί, πρέπει νὰ ἔκιντο μεταξὺ τοῦ ὄρους Λαπίθου καὶ τοῦ Ἀνίγρου ποταμοῦ, δυτικῶς τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Σαμικοῦ καὶ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς παρακειμένης παραλίας. Ἡ θέσις αὕτη ἀντιστοιχεῖ πλήρως πρὸς ἐκείνην ὅπου εὐρίσκεται ὁ ὡς ἄνω ἀποκαλυφθεὶς μυκηναϊκὸς τύμβος, κείμενος μεταξὺ τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῆς θαλάσσης, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ δυτικοῦ βραχῶδους λοφίσκου τοῦ Κλειδίου, τὸν ὁποῖον ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀνατολικοῦ ἐταυτίσαμεν πρὸς τὰς «Ἀχαιᾶς πέτρας».

Εἶναι κατὰ συνέπειαν εὐλογον νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ τύμβος οὗτος εἶναι ὁ ὑποδειχθεὶς εἰς τὸν Στράβωνα καὶ ὅτι οὗτος ἐταυτίζετο κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸν τάφον τοῦ τοπικοῦ ἥρωος Ἰαρδάνου, τοῦ ὁποίου μάλιστα ἡ μορφή ἦτο, ὡς φαίνεται, ἄρκετὰ ἀσαφὴς καὶ σκοτεινὴ εἰς τὴν γενεάν, τόσον τοῦ Στράβωνος, ὅσον καὶ τοῦ Πανσανίου.

Ἡ ταύτισις αὕτη εἶναι τοσοῦτῃ μᾶλλον πιθανωτέρα, καθ' ὅσον αἱ γενόμεναι ἔρευναι εἰς τὴν περιοχὴν δὲν ἀπεκάλυψαν ἄλλους μνημειώδεις τάφους. Τὸ μνημεῖον θὰ πρέπη νὰ ἐσώζετο καλῶς μετὰ τῆς ὑψηλῆς μαστοειδοῦς προεξοχῆς του, ὅταν ἐπεσκέ-

Fimmen RE εἰς λέξιν Ἰάρδανος στ. 748—9. Εἰς Λέπρεον τοποθετεῖ τὸν ποταμὸν Ἰάρδανον καὶ ὁ Doerpfeld, AM 38 (1913), σ. 137. Ἀντιθέτως ὁ Curtius, Pelopon. (2, 82) τοποθετεῖ τὸν λειμῶνα καὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰαρδάνου «an den Abhängen des Samischen Berges, wo sie sich südlich zum Anigros herabziehen».

25. Βλ. πρόσθεν σ. 7, σημ. 3.

26. Προσεκτικὴ ἐν τούτοις ἀνάγνωσις τῶν ἀνωτέρω σχετικῶν χωρίων δεικνύει πόσον ἀσαφεῖς, ἐνίοτε καὶ δὲ συγκρουόμεναι ἦσαν αἱ περὶ τῶν προϊστορικῶν τοπωνυμίων πληροφορίες τοῦ Στράβωνος.

27. Frazer, Pausan. III ἑ.ἀ. E. Curtius, Pelopon. II, σ. 80. Graefinghoff, AM 38 (1913), πίν. IV.

28. Leake, Moreas I, σ. 67 κ.έ. E. Curtius, Pelopon. II, 82. Bursian, Geogr. von Griech. II, 235—281. Frazer, Paus. III, 478.

29. Στράβ. 347, 20. Πρβλ. Graefinghoff, AM 38 (1913), πίν. 4. Ὡς πρὸς τὸν ἕτερον ὁμώνυμον ποταμὸν παρὰ τὴν ἀρχαίαν Φειάν, βλ. τοῦ σημερινοῦ Κατακόλου, βλ. Ν. Γιαλούρη, AE 1958, 31 κ.έ. Ἀντιθέτως ὁ Curtius (Pelop. 2, 82) δέχεται ἕνα μόνον ποταμὸν Ἰάρδανον καὶ τὸν τοποθετεῖ πλησίον τοῦ τάφου καὶ τοῦ λειμῶνος τοῦ ὁμωνύμου ἥρωος εἰς Σαμικόν,

φθη τὴν περιοχὴν ὁ Στράβων, τοῦτο δὲ μαρτυρεῖ τὸ καλῶς μέχρι πρὸ ὀλίγου σφωδρόμενον κρηπίδωμα τοῦ κυκλικοῦ περιβόλου του. Ἡ ἄμμος τοῦ τύμβου θὰ κατωλίσθησε μόνον μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς ἐτέρας παρὰ τὸ Σαμικὸν λίμνης. Τὰ ὕδατα αὐτῆς εὐρισκόμενα εἰς ἀπόστασιν 40 μ. ἀπὸ τοῦ τύμβου, καλύπτοντα ἐνίοτε καὶ σήμερον αὐτὸν κατὰ τὸν χειμῶνα, παρέσυρον βαθμιαίως τὴν ἄμμον τοῦ τύμβου, ἔνεκα δὲ τούτου οἱ τάφοι αὐτοῦ εὐρέθησαν εἰς βάθος μόλις 0,20 - 0,30 μ. ἀπὸ τῆς σημερινῆς ἐπιφανείας.

Ὁ τύμβος τοῦ Σαμικοῦ βεβαίως δὲν περιεῖχεν, ὥς εἶδομεν, ἓνα νεκρόν, ἀλλὰ δεκαπέντε περίπου, δὲν ἀνῆκε κατὰ συνέπειαν εἰς ἓν μόνον ἄτομον. Οἱ νεκροὶ οὗτοι Μυκηναῖοι ἅπαντες — ἐκ τῶν ΜΕ τάφων οὐδεὶς ἐσώθη, ὥς εἶδομεν —, ἀνῆκον πιθανώτατα εἰς τρεῖς οἰκογενείας, ὁ πρῶτος δὲ ἐνταφιασθεὶς, ὁ τοῦ τάφου ΙΔ, ἦτο προφανῶς ὁ γενάρχης τῆς παλαιότερας οἰκογενείας. Τὸ γεγονὸς ἀφ' ἐτέρου ὅτι ἐντὸς τοῦ τύμβου οὐδὲν ἵχνος μεταγενεστέρης χρησιμοποιούσεως αὐτοῦ εὐρέθη, γεωμετρικῆς ἢ ἔτι νεωτέρας ἐποχῆς, ἀποκλείει τὸ ἐνδεχόμενον λατρείας εἰς αὐτὸν ἀφηρωϊσμένου νεκροῦ κατὰ τὰς ἐπομένας περιόδους.

Ἡ ταύτισις ὅθεν τοῦ τύμβου πρὸς τὸν τάφον τοῦ Ἰαρδάνου, φαίνεται νὰ εἶναι πολὺ μεταγενεστέρα, ἴσως ὑστέρων Ἑλληνιστικῶν χρόνων ἐπινόησις, ὅταν μὲ τὴν ζωηρὰν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ἱστορίαν, αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις ἐπεδίidonτο συστηματικῶς εἰς τὴν ἀναδίφησιν τῶν γενεαλογικῶν των δένδρων καὶ ἀνασύρουσαι ἐκ τῶν ἀρχαίων αὐτῶν παραδόσεων μυθικᾶς μορφάς, τὰς περιέβαλλον μὲ νέαν αἰγλὴν καὶ τὰς συνεσχέτιζον, αὐθαιρέτως πολλάκις, πρὸς πανάρχαια σφωδρόμενα σεβαστὰ μνημεῖα αὐτῶν.

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α. Ὁ λόφος Κλειδί («Ἀχαιαὶ πέτραι»)· παρά τὴν κλιτὺν αὐτοῦ δεξιὰ ὁ τύμβος τοῦ Σαμικοῦ, β. Οἱ τάφοι Η, Θ, Ι, ΙΑ, γ-δ. Ὁ τάφος ΙΔ

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

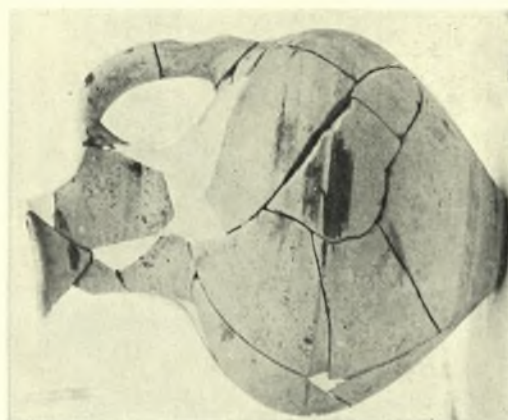
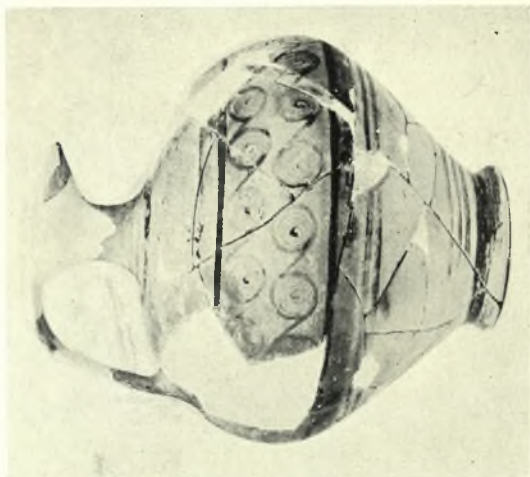
α-γ. Πρόχοι μυκηναϊκού τύπου Σαμικού (άρ. κατ. 3, 2, 1), δ. Πρόχοι Ἐθνικοῦ Μουσείου ἀρ. 946 καὶ 947, VI τύπου Μυκηναίων, περιβόλου Α

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-γ. Πρόχους (ἀρ. κατ. 4)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

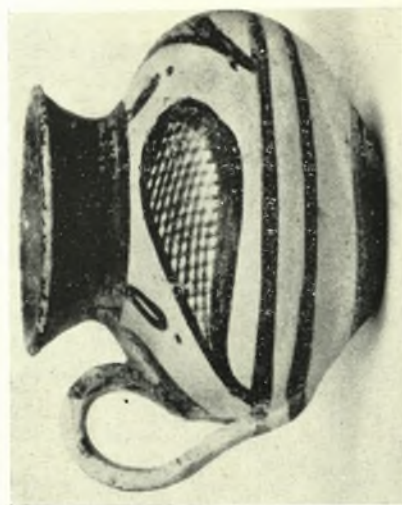

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-ε. Πρόχοι (ἀρ. κατ. 6, 5, 7, 8, 9)

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-ζ'. Λεβητοκύθια (ἀρ. κατ. 10, 12, 11, 13, 14, 15)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-ζ'. Λεβητοκύαθα (αρ. κατ. 16, 17, 19, 18, 20, 21)

Ν. ΓΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-ε'. Λεβητοκύθια (άρ. κατ. 22, 23, 24, 27, 25, 26)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκὸς τύμβος Σαμικοῦ: α. Προχοΐσκη (ἀρ. κατ. 30), β-γ. Λεβητοκύθια (ἀρ. κατ. 28, 29),
δ. Ἀλάβαστρον δίσπον (ἀρ. κατ. 31), ε-ζ. Ἀλάβαστρα τρίωτα (ἀρ. κατ. 32, 34)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-η. Ἀλάβαστρα τρίωτα (ἀρ. κατ. 33, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 40)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

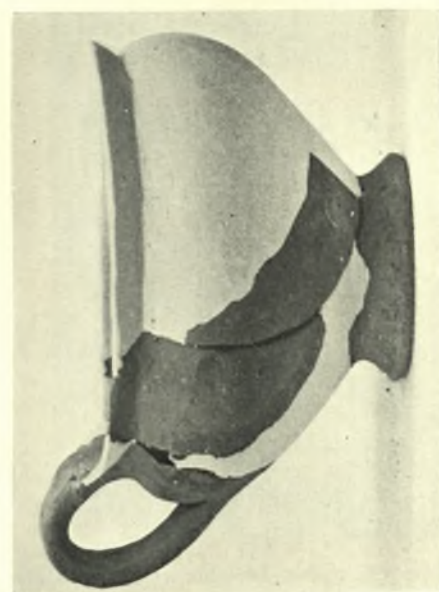

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-ζ'. Κύπελλα τοῦ τύπου Βαφειοῦ (ἀρ. κατ. 42, 43, 44, 45, 46, 47),
ζ-η. Κρατηρίσκοι πιθοειδεῖς δίωτοι (ἀρ. κατ. 48, 49)

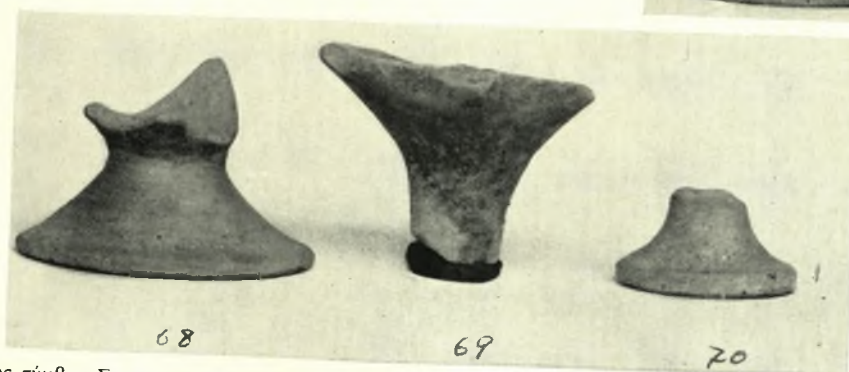
Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

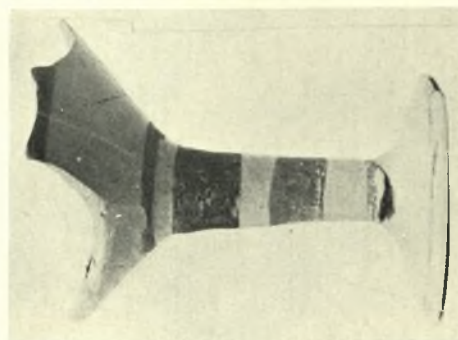
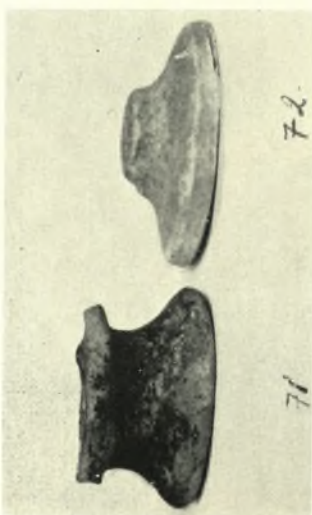
Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-ζ'. Κρατηρίσκοι πιθοειδείς (ἀρ. κατ. 50, 51, 52, 53, 54, 55)
Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκὸς τύμβος Σαμικοῦ: α. Κύλιξ (ἀρ. κατ. 56), β. Κύλιξ μόνωτος (ἀρ. κατ. 58), γ. Κύλιξ δίωτος (ἀρ. κατ. 59), δ. Κύλιξ μόνωτος (ἀρ. κατ. 60), ε. Κύλιξ δίωτος (ἀρ. κατ. 61), ζ. Κύλιξ μόνωτος (ἀρ. κατ. 57)

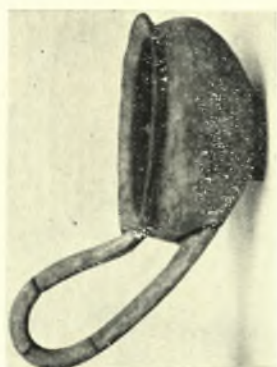
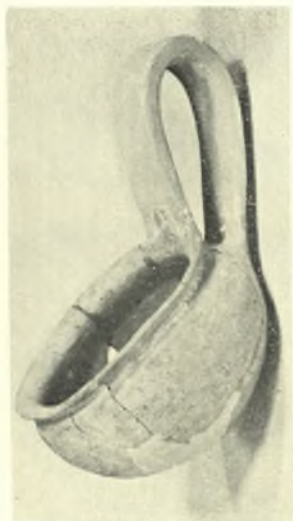

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: Κύλικες και θραύσματα κυλίκων: α-ζ (ἀρ. κατ. 64, 65, 66, 67, 63, 62 καὶ 68-70)
Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

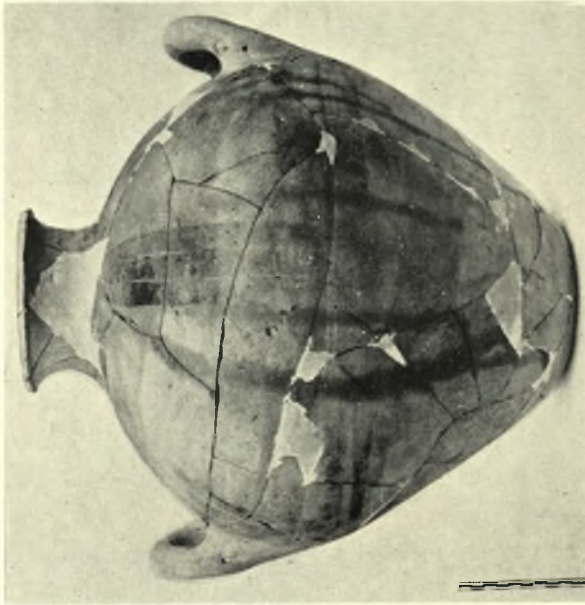
Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α. Δύο βάσεις κύλικος (άρ. κατ. 71, 72), β. Τμήμα ποδός κύλικος μετά τοῦ κατωτάτου τῆς κοιλίας (άρ. κατ. 74) καὶ βάσις κύλικος μετά τοῦ κατωτάτου τῆς κοιλίας (άρ. κατ. 73), γ. Τμήμα κύλικος (άρ. κατ. 76), δ. Ποὺς κύλικος μετὰ τμήματος τῆς κοιλίας (άρ. κατ. 75), ε. Θραύσματα κύλικος (άρ. κατ. 77), εἴ. Ἀρύταινα (άρ. κατ. 79)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-ζ. *Αρύταιναι (ἀρ. κατ. 80, 81, 82, 78, 83, 85, 84)

Ν. ΠΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-β. Ἀμφορεῖς (ἀρ. κατ. 86, 87, 88), γ-δ. Δίωτα ἀγγεῖα (ἀρ. κατ. 89, 88), ε. Ἀμφορεὺς (ἀρ. κατ. 90)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-β. Ἀμφορεῖς (ἀρ. κατ. 91, 92), γ-δ. Πίθος καὶ Κρατὴρ (ἀρ. κατ. 93, 94)

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α. Ρυτόν (ἀρ. κατ. 95), β. Ὑδρία (ἀρ. κατ. 96), γ-ζ'. Δίωτα ἀγγεῖα (ἀρ. κατ. 97, 98, 99, 100)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκὸς τύμβος Σαμικοῦ: α. Δίωτον ἀγγεῖον (ἀρ. κατ. 101), β. Μόνωτον ἀγγεῖον (ἀρ. κατ. 102), γ. Ἄωτον ἀγγεῖον μικροσκοπικόν (ἀρ. κατ. 103), δ. Θήλαστρον (ἀρ. κατ. 106), ε-ζ'. Κύαθοι (ἀρ. κατ. 105, 104), ζ. Σκύφος (ἀρ. κατ. 108), η. Ψευδόστομος ἀμφορεύς (ἀρ. κατ. 107)

Ν. ΠΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α. Τεμάχιον ἄγγειου (ἀρ. κατ. 113) καὶ ἕτερα 13 τεμάχια ἐκ μεγάλων ἄγγειων (ἀρ. κατ. 114) ΜΕ χρόνων, β. Ἐνδεκα θραύσματα ἄγγειων ΜΕ χρόνων (ἀρ. κατ. 115), γ. Δεκατρία θραύσματα ἐξ ἄγγειων ΜΕ χρόνων (ἀρ. κατ. 116), δ. Ἑπτὰ ὄστρακα ΜΕ χρόνων (ἀρ. κατ. 117)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α. Δύο θραύσματα κεράμων (ἀρ. κατ. 109), τμήμα κύλικος και δύο βάσεις κυλίκων (ἀρ. κατ. 112, 110, 111), β. Τρεῖς σφόνδυλοι ἐκ πηλοῦ (ἀρ. κατ. 119) καὶ ἕτερος ἐκ στεατίτου (ἀρ. κατ. 120), γ. Τεμάχιον λαβῆς μαχαιριδίου (ἀρ. κατ. 121)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ